ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—Adjust ಮಾಡುವುದನ್ನು ಹಣದ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಇನ್ನು ಯಾವ ಮೂಲಕವೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Does this Jahagir come under the Personal and Miscellaneous Inams, or under the Religious Inams ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—It comes under the former category.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Are not Personal and Miscellaneous Inams abolished ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—There is an Act concerning that. But the rules have to be framed in accordance with the Act and a date of vesting has to be fixed under a Notification. From that date onwards, they will be abolished.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Is there any necessity for keeping a separate fund for this purpose ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—There is no necessity, for the Government has been administering the Jahagir separately as a Jahagir.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Did the right to collect excise revenue and forest revenue vest with the Inamdar ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—I do not want to commit myself at this stage.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—In general cases, does this right vest in the inamdars ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—It all depends upon the interpretation of the terms of the Sannads.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—What was the right of this Yelandur Jahgir Inamdar for excise and forest revenue under the original grant ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—I want notice.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮಯ್ಯ.—ಜಹಗೀರಿಯ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಗ ಜಹಗೀರುದಾರರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—These matters are regulated in accordance with the Act of 1885.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮನ್.—ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಪರಿಮಿತಿ ಇದೆಯೇ ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—There are certain responsibilities which will have to be shouldered by the Jahgirdar.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮನ್.—1951-52, 1952-53, 1953-54 ರಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—There was accumulated surplus. He wanted badly for meeting certain expenditure. Therefore at the request of the Court, the amount had to be paid.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮನ್.—ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಜಹಗೀರಿಯ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನಗಳು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರಿ ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—I want notice.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಈ ಜಹಗೀರಿಯಲ್ಲಿ ವಸೂಲ್ಮಾಡಿದಂಥ ಸೆಸ್ಸನ್ನು ಫಂಡಿನಲ್ಲಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಈ ಜಹಗೀರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುವುದರೊಳಗೆ ಮೈಸೂರು ಜಿರ್ಕ್ಲಾಬೋರ್ಡಿಗೆ ಯಳಂದೂರು ಜಹಗೀರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ cess accumulate ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಜಿರ್ಕ್ಲಾಬೋರ್ಡಿಗೆ transfer ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಅನಂತರ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—Question hour is over.

ಶ್ರೀ ಪ್ಯೆ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ.—Question hour ಅರ್ಧಘಂಟೆಗೆ ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ lapse ಆಗಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಭೆಯವರ ಪರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗಿರತಕ್ಕ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

MESSAGE FROM THE LEGISLATIVE COUNCIL.

Mr. SPEAKER.—I report to the House that a message has been received from the Legislative Council that the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1955, passed by the Assembly during the current Session and transmitted to the Council has been agreed to without any recommendation.

Statement by Members *re.* sharing of Palar Waters.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Before proceeding further, I want to elicit certain information. I want to bring to the notice of the Government a very important matter. We read in the newspapers about two days ago that there was a very heated debate regarding the sharing of Palar

waters in the Madras Legislative Assembly and the Madras Legislative Council and the Madras Government have decided to request the Central Government to appoint a council to go into this matter. It is a vital matter which affects the interest of Mysore, specially the interests of Kolar District whose future and well-being depends upon the water of Palar and also Pennar. So, I would like to know if the Government have taken precaution and if they have consulted the jurists and what steps they have adopted. In view of the fact that the Madras Government are going ahead and asking for the appointment of an independent council, I am drawing the attention of the Mysore Government to this important aspect, if it has not already been drawn. I would like the Government to take us into their confidence and tell us if not today, some other day, as to what precautions they are going to take in order to safeguard the interests of Mysore.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—I will make a statement tomorrow.

MYSORE WEIGHTS AND MEASURES (AMENDMENT) BILL, 1954.

Mr. SPEAKER.—Now, the Discussion on the Weights and Measures (Amendment) Bill will continue.

Sri V. M. MASCARENHAS (St. John's Hill).—Mr. Speaker, I shall be brief. After your words of advice, the other day that members must not indulge in unnecessary long speeches and thus waste public money. . . .

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Sir, it is a reflection on us.

Sri V. M. MASCARENHAS.—I did not mean anything like that. The object of the Government in bringing forward a Bill of this kind is indeed commendable and I think they deserve congratulations of this House, nay, of the country. It is a far-reaching measure calculated to do much good to the country and to the community and therefore I feel that an enactment of this kind should not only be simple and easy in operation from the Government's stand-point, but it should be calculated to see that there is very little hardship caused to the trade. It is my opinion, an opinion shared by my Hon'ble friends like Sri T. Mariappa, Sri Pattabhiraman and Sri Bheemappa Naik, that the manufacture of all these weights and measures must be under the direct control and supervision of the Government as also their distribution. I understand it is a very stupendous task considering that you have got to manufacture thousands of weights and measures of various denominations and most important is their accuracy. But yet the problem has to be faced and as long as the Government sponsors this Bill, it is their responsibility to see that this is done. I would even suggest that the Government constitute a Committee consisting of the representatives of Trade, the Legislature and of the Government to devise ways and means as to how best this could be done. Sir, if this principle of the Government manufacturing all these weights and measures is conceded, the Bill becomes very simple. The Inspectors' functions and responsibilities automatically vanish in most cases with weights and measures issued all over the State under Government control. The Inspectors have to play a very minor part except going periodically, once in a way, to see whether these weights and measures with Government monogram or seal are in use. There is very little work for these Inspectors. The counterfeit weights and measures will be automatically seized and confiscated and if this is done, the work of the Inspector stops there.

There is also another question which has been raised by members, namely, that it would not be sufficient if the primary weights and measures are deposited with the Deputy Commissioner, but they should be deposited in each Taluk Office. But that question does not arise because the provision of confiscation being there, the question of counterfeit weights and measures does not arise at all. If it arises, these counterfeit weights and measures will

(SRI V. M. MASCARENHAS.)

be immediately confiscated and the question of verification, etc., does not arise. I appeal to the Government to take note of these observations and make minor adjustments in the Bill so that it will not only serve our purpose, but will also help them considerably in reducing their burden and task.

MR. SPEAKER.—Now the Minister will reply.

*SRI H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—Sir, I have heard with rapt attention to some of the criticisms raised on this Bill. I believe, Sir, if the scheme of the Bill is properly understood, Hon'ble Members will not have any occasion to feel any doubt as to the usefulness of the various provisions that have been made therein. No doubt, it has been said by my friend Sri Srinivasa Iyengar that instead of an Act being amended, there was need to bring forward a new Bill. Of course, it is a useful observation. But I am sure, I shall be able to convince him ere long that under the present circumstances, it was not possible for me to bring a new Bill.

I have made it clear, I believe, when I introduced the Bill, that there are two categories under the Constitution, one is, the specifications or what we call standards that come in the Union list, and the other, the actual working of these standards in a particular State, that comes under the States List. As the Hon'ble House is aware of, after the Central Act was made applicable to the State, Section 2 stands repealed. It is a constitutional provision or a well-known constitutional understanding that it is only the power, that is, the right to legislate, which has the right to repeal. For instance, I cannot repeal a particular provision which comes within the power or the purview of the Central Act and moreover I have made it clear that so far as measures of length were concerned, the Centre has not yet legislated even under the power given to them. Therefore, what happens if the old Act stands repealed is, I will have no power to legislate with regard to that particular aspect of it that comes under the Union List. There will be a lacuna. The Centre has not legislated so far with regard to one particular item, *viz.*, part 2 that comes within our Bill and further an enactment which has the competency of the Parliament cannot be repealed. Therefore, in essence I agree this is a new Bill in a sense though of course it has been styled as an amending Bill. It can be very well seen that a part of it over which this Government has no power has been regained and the rest of it has been taken away and various new clauses have been put in. Therefore, I believe, I have satisfied the Hon'ble Members if I were to say that it was not within my competence to introduce a new Bill.

I believe, Sir, the Hon'ble Member Sri P. R. Ramiah suggested as to why we should not have a seer of 20 tolas. I have already made the position quite clear by way of replying to queries put to me that if I did it, I would be disturbing the entire equilibrium and there would be violent jerk as it were. What happens is, I will have thousands of seers today in use—not from today, but from the last so many years in various parts of the State; these seers of 24 tolas I must be able to immediately replace. I must be able to draw them back and give new ones. Moreover, in the commercial world and especially in the rural parts, if this suggestion is accepted, it is bound to cause a lot of inconvenience. Hence I have retained certain provisions of the old Act advisedly with a view to see that there are as few changes as possible. In fact, if you look to the tenor of the Act, the only important point that has been stressed in the whole Bill is that villagers should not be allowed to be cheated, if I may use that expression, by unscrupulous persons by the various denominations they are having. For instance, in a maund, as can be seen, there are as many seers as possibly could be made use of. For instance, in some parts, a maund means 40 seers, in some parts it means 42 seers, 45 seers, 46, 48, 49 seers and so on according to the various

† Asterisk indicates that the remarks have not been revised by the Member concened.

practices or the local customs we have. That is one of the reasons why we want the villagers, either traders or purchasers, to know specifically what we mean by seer, what we mean by sava-seer, a viss, dhadia and a maund. Therefore, there should be no room for any kind of manipulation by any people. In fact, the most important thing in this Bill is Part 1, Part 2, and Part 3 which give the various specifications of what we mean by these names.

Sri P. R. RAMAIYA (Basavangudi).—My suggestion to have 20 tolas as seer was to the effect that it might have some relation with the railway seers, that is, 80 tolas making one seer. Thereby there would be some sort of uniformity.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—It is not exactly 80 tolas but 87 tolas. Therefore, it will not have any relation. Twenty tolas a seer will disturb the all-India structure and not have any relation with the railway seer.

Sri P. R. RAMAIYA.—There is also another point, that is, 40 tolas make one pound. In consideration of that the suggestion was made, Sir.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—That is no more in existence.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—The next point that was raised was about the use of this 'Dandi' or hand-balance. I quite believe that there is much force in the observation of the Hon'ble Members and that is why I have made adequate provision in the Act to prohibit by rules such kinds of manipulations. I invite their kind attention to sub-clause (2) in section 34 under rule making power, where it is very clearly stated.

> "Section 34, sub-clause 2(1): The Government may make rules for carrying into effect the purposes of this Act.
>
> (2) Without prejudice to the generality of the foregoing provision, such rules may prescribe—
>
> (*a*) the material, mode of composition, form and specification of recognised weights and measures and of weighing and measuring instruments and the persons by whom and the number in which they should be made;"

Therefore, it is all comprehensive enough. Of course, with regard to this spring balance and various other methods by which some unscrupulous people may have recourse to have an unfair advantage over either of the parties, there is adequate provision to regulate and control it by means of rules. I think that is sufficient guarantee to see that the fears of the Hon'ble Members are met with. Then, Sir, Sri B. Hutche Gowda mentioned as to why we should not prohibit the use of railway weight. Provision has been made under clause 3 and these weights are also construed as standard weights and recognised weights. Sir, we are interested in seeing that there is elimination of counter-weights and measures and hence adequate provision has been made.

1 P.M.

Then, a very pertinent question was raised by one of the Hon'ble members about the number of penal provisions in the Bill. Sri Srinivasa Iyengar raised a controversy as to whether this Bill was essential, and whether the Act in existence was not sufficient. Sir, I am going to place a few salient points for the consideration of the House to show as to how the present Bill is an important one and of absolute necessity. No doubt, there are six clauses in the Act of 1902 : (1) prescribing standards of weights and measures, (2) use of certified weights and measures, (3) rule making power of Government, (4) definitions of false weights and measures, (5) penalty for uncertain weights and the other clauses for penalty for counterfeiting mark of certification. Now, it can be seen that when section 2 of the Principal Act is repealed, some of these powers cannot be effectively made use of unless there is the amending Bill. Under section 5 of the old Act, only the user of uncertain weights and measures was made punishable. If a small shopkeeper allows a dalal or a hamal to work in the shop with such weights and measures, the dalal or

(SRI H. SIDDAVEERAPPA.)

hamal who works for the benefit of the shopkeeper will be caught hold of and the shopkeeper quietly escapes punishment. Under the new Bill, any owner who uses false weights or measures or who allows false weights or measures to be used is made liable for punishment. This is an improvement which must commend itself to the approval of the House. In the old Act, Sir, mere possession of an uncertain or unstamped weight or measure was not made punishable. Now, even if a person owns an uncertified weight or measure which is not correct or which is not a standard weight, he is made punishable. I believe unless we have such deterrent clauses, it will not be possible to control these things effectively. We have therefore provided various punishments under the penal clauses which do not find a place in the old Act. I believe, this is made as far as possible, foolproof and knaveproof, so that we shall be able to punish a person if he works in an anti-social manner, if he works in a manner so as to cause any wrongful action or loss to the party. It is with this object that elaborate provisions are made in the penal Section. Government thought that these provisions were necessary if we meant serious business and if we meant that effective control must be had in order to minimise this evil. I believe Sri Srinivasa Iyengar is convinced now because he criticised most.

Sub-clause (3) of Clause 3 is absolutely necessary and is intended to enable the Government to enforce the use of uniform weights and measures in accordance with the All-India policy of having only standard weights and measures throughout the country by eliminating local weights gradually as far as we can. Some Hon'ble Members pointed out that 'gunte' has not been defined. Suppose we find in actual working that certain weights or measures other than the ones that have been prescribed have to come in, of course, consistent with the tenor of this Act; under this section we can notify and say that 'gunte' also is a recognised measure. We have said that so many square yards make one acre. This clause serves the purpose of Government to meet any unforeseen event or contingency.

About clause 4 a point was raised as to why there should be primary standards only in the Districts. That is a very important and relevant point. Primary standard is not a thing that would be put into practice almost everyday. It is the working standard. It is the working standard and working standard alone which has been manufactured, tested, verified and re-verified by the concerned officer, which will have to be authorised according to rules. It is the working standard that is meant for everyday use. Rarely a case may arise where any person may say or challenge that even the working standard is defective. If anybody so challenges, then the primary standard will be made use of. This cannot be kept in every taluk because it must have certain sanctity. I, therefore, advisedly thought that in the district there must be one officer under whose care and custody this primary standard must be deposited. I have said, the Deputy Commissioner must be the custodian of the primary standards in the district and the Chief Executive Officer for the whole State. By this, I feel the ends of justice will be met. In fact, this question was examined by the Scrutinising Committee. It was felt that if these were allowed to be kept in many places, somebody may raise a question that even the primary standards had been tampered with. Therefore, it was thought that it would be better to keep them in as few places as possible so that the common man might have greater amount of confidence in them. So, it wasthought of depositing the primary standards with the Deputy Commissioner of the District.

Then, Sir, some Hon'ble Members said that it would be superfluous to make a provision for licensing, and that these weights and measures ought to be manufactured under the supervision of the Government agency. I understand the force of that argument. Today we have our governmental industrial concerns wholly owned, managed and supervised through the

agency of the department. We do not know what the future would be. There are suggestions that even governmental concerns should work as corporations. Even if such a contingency were to arise, whether the industrial concern is wholly owned by Government or otherwise, it is necessary for Government to have this power of licensing. The power of licensing gives double security just as a person having double lock for safety purposes. I have, therefore, advisedly put this clause of licence being issued for purposes of manufacture of these weights and measures. I entirely agree with Hon'ble Members that, so far as the manufacture of these weights and measures is concerned, it must be entirely under the supervision and guidance of the Government; there are no two opinions. I am quite prepared to open a separate section in one of our recognised industries for the manufacture of weights and measures. I have already said that it is not the intention of Government to make any profit out of this. I believe, we must manufacture and sell these things as cheaply as possible so that the common man may not be put to inconvenience.

Then, Sir, about section 15. I believe I have already stated the other day that there is no force in the comments raised by the Hon'ble Member.

These are some of the points I explained as to why this Bill has been brought before this House so that it may receive the approval of this House. There was a suggestion that it may be raferred to the Select Committee. . .

Mr. SPEAKER.—Not now.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I think, Sir, I have met fairly all the criticisms that were raised.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಟಿ.-ನರಸೀಪುರ).—Section 34ರಲ್ಲಿ the power of Government to make rules ಎಂದು ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ ರೂಲ್ಸನ್ನು ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮುಂದೆ ತಂದು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯವರು ಏನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೊವಿಷ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಜವಾಬು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It is a recognised principle. With regard to the statutory rules, they will be placed before this House. As soon as rules are made, I will place them at the earliest before the Legislature.

***Sri A. BHEEMAPPA NAIK.**—Sir, there are some balances where the weighing arrangement is also found there, for example the Avery Balance, where there is an automatic indicator and weight is indicated therein without any weight being put in. Such balances are sold in the market. The other weights and measures are also sold in the market. I feel that it is very necessary to control by licensing such things also—selling of these weights and measures where the weight is found in the balance itself. Are you including in the granting of licence such sales also ? Even though Government may manufacture, they will have to entrust all these commodities for selling to some traders or trading institutions. Only they will have to deal with these under licence. Nobody other than a licence holder should sell these instruments—instruments which are manufactured here and also instruments which are manufactured on the standard basis elsewhere in India or balances like Avery Balance where weighing is being adjusted by an indicator. All these things will have to be sold under licence. I would suggest to Government to include all such balances so as to prevent spurious manufacture and spurious selling.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I believe, Sir, rules will be exhaustive enough to meet the point raised by the Hon'ble Member. If I have understood him clearly, he wants even the selling authorities to be licensed.

Clause (c) of 34 reads :

"the procedure for the verification or re-verification of recognised weights and measures and of weighing and measuring instruments and the person by whom and the intervals within which such verification or re-verification shall be made."

(SRI H. SIDDAVEERAPPA.)

Probably in clause (e) also I may have certain powers :

(e) "the number of weighing and measuring instruments to be kept and necessary particulars regarding the same."

This is a matter that I will certainly examine. The simple point for consideration as posed by the Hon'ble Member would be that even selling of these weights and measures must be by a system of licence. I will certainly examine that question.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the Mysore Weights and Measures (Amendment) Bill, 1954, as passed by the Council be taken into consideration."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—There is a motion to refer the Bill to the Select Committee. Sri Srinivasa Iyengar.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I do not propose to move, Sir.

Mr. SPEAKER.—Then, we shall take the Bill clause by clause. There are no amendments proposed to clauses 2 to 5.

The question is :

"That Clauses 2 to 5 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 2 to 5 were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 6.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I do not propose to move amendments to sections 3 and 4 of the clause. I will move my amendment to section 15 about inclusion which I think Government can accept. I move my amendment to section 15.

"In sub-section (2) for the words 'if he finds such.....in the prescribed manner', the following words shall be substituted :

'If he finds such weight or measure or weighing or measuring instrument incorrect, he shall detain it and issue the correct weight or measure or weighing or measuring instrument by collecting the sale value;"

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"In sub-section (2) for the words 'if he finds such.....in the prescribed manner', the following words shall be substituted,

'If he finds such weight or measure or weighing or measuring instrument incorrect, he shall detain it and issue the correct weight or measure or weighing or measuring instrument by collecting the sale value."

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I have already made it clear in the reply. If we do not have that clause, the very purposes for which I appoint Inspectors, the executive authorities, would not be carried out. In fact, it is under sub-section 2 of section 15 that any executive officer derives authority for the purpose of verifying and re-verifying. I have examined and that clause is absolutely necessary.

Mr. SPEAKER.—What does the Hon'ble Member say ?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I seek leave to withdraw, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I will move my next amendment to the First Schedule.

"In part II after item (b) the following measure of capacity shall be inserted :

'(b) (1) The Mysore Kolaga being a measure of 5 seers'."

In our parts, palla is in vogue. Each palla has 20 kolagas and each kolaga is limited to five seers. If suppose it is not recognised as a measure of capacity, I think it will be very hard.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—It would be very anomalous, Sir. In our parts one gidna is equal to four seers.

If the present amendment is accepted, 80 seers a palla in our parts has also to be accepted. In some parts a kandaga is equal to 1,600 seers and in some other parts a kandaga is equal to 1,200 seers. These are local usages. Therefore, I would not accept that amendment.

Mr. SPEAKER.—Sri Srinivasa Iyengar, in (b) the Mysore *Balla* is mentioned *Kolaga* has been defined in (c). Your amendment ought to have come under (c) as (c) (1).

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—All right, Sir.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved.

"In Part II of the first schedule after item (c) the following measure of capacity shall be inserted :

"(c) (1) The Mysore Kolaga being a measure of 5 seers."

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೀ ಸೇರಿನಲ್ಲಿ ಅಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಕೊಳಗದಲ್ಲಿ ಅಳೆಯುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಹೆಚ್ಚು ದವನ ಅಳೆಯುವಾಗ ಕೊಳಗದಲ್ಲಿ ಅಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೊಳಗ ಎಂದರೆ ಎಂಟು ಸೇರು, ಒಂಭತ್ತು ಸೇರು ಇರುವುದೂ ಕೂಡ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಮೆಷರನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲೇ ಅಳೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಈಗ ನಾವು ಡಿಫೈನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಕೊಳಗ ಎಂದರೆ ಲೋಕಲ್ ವೇರಿಯೇಷನ್ ಬಹಳವಾಗಿ ಇದೆ. ಕೊಳಗ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ connotation ಒಂದೇ ಇರಬೇಕು, ಕೊಳಗ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಲೋಕಲ್ ವೇರಿಯೇಷನ್ avoid ಮಾಡುವುದೇ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದೇಶ. ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ (b) (1) ಎಂದು ಮಾಡಿ ಕೊಳಗ ಎಂದರೆ ಐದು ಸೇರು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಪಲ್ಲ ಎಂದರೆ 100 ಸೇರ ಎಂದು ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೆಷರ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಅಳತೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸೇರು ತುಂಬ ಅಳೆಯುವ ಹಾಗೆ 100 ಸೇರು ತುಂಬ ಅಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಕೊಳಗ ಎಂದರೆ ಎಂಟು ಸೇರು ಎಂದು ಮೊದಲು ಹೇಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿರಿ! ಕೊಳಗ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಡಿಫೈನ್ ಮಾಡಿಬಿಡಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಆ ರೀತಿ ಡಿಫೈನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಈಗ ಒಂದು ಅನುಮಾನ ಏದೆ. ಬಳ್ಳ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಅಳತೆ, ನಾಲ್ಕು ಸೇರು ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ, ಅದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು? ಕೊಳಗ ಎಂದರೆ ಎಂಟು ಸೇರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು? ಇದು ಬರೀ ಹಿಂದೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಊಹೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಆಗಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಈ ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದೇಶ. ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳೆ ಈಗ ಅನೇಕ ವೇರಿಯೇಷನ್ಸ್ ಇವೆ, customs ಇವೆ. ಅವೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಮುಗ್ಗಿ ಕೋಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಖರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಾಗೆ ಸೇರು ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟು, ಬಳ್ಳ ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ನಿಗದಿಯಾಗಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳೆ ನಾನಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—1942 ರಿಂದ 1954ರವರೆಗೂ ಹತೋಟಿ ಇದ್ದಾಗ 100 ಸೇರಿನದು ಒಂದು ಪಲ್ಲ ಎಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಆಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಈಗ ಡೀಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆದಮೇಲೆ ಅದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು!

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I do not mean palla is not a standard. When I put this measure of capacity, there is this point that you will have to clearly understand: ಏನು ಇಲ್ಲಿ 'measure of capacity' ಎಂದು ಹಾಕಿದೆಯೋ, ಇದನ್ನು ಹಾಕಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೇ 100 ಸೇರು ಹಿಡಿಸುವಂಥಾ ಒಂದು ಮೆಷರ್ ಮಾಡಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಅಳತೆ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಅಳತೆಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದು ಎಲ್ಲಿದೆ!

1-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕ್.—Measure of capacity ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು define ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಒಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ವೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಸೇರಿನದು ಒಂದು ಬಳ್ಳ, ಎಂಟು ಸೇರಿನದು ಒಂದು ಕೊಳಗ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಡಿಫೈನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ, throughout the State that will be styled the standard. ಮೈಸೂರಿಗೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಮಾಡಿ, ಇದು ಬೇಡಿ, ಅದು ಇರಲಿ, ಅದು ಬೇಡಿ, ಇದೇ ಇರಲಿ ಎನ್ನುವುದಾಗಿ ಈಗ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ! ಕೆಲವು ಪದ್ಧತಿಗಳು ಹೇಗೋ ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಡೆದ ಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಎರಡು ಅದ್ಧ ಒಂದು ಹಣ, ಎರಡು ಹಣ ನಾಲ್ಕು ಹಾಗ ಎಂದು ಹೀಗೆ ಈ ದಿವಸ ಯಾವುದು ಅಮಿ ಕೋಷ್ಟಕದಲ್ಲಿದೆಯೋ ಆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಈಗ ಈ ಅದ್ಧ, ಹಾಗ, ಮುಪ್ಪಾಗ ಮೊದಲಾದುವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಅದೇರೀತಿ ಇವುಗಳನ್ನೂ ನಾವೀಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಡೆಫಿನಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಆ ಡೆಫಿನಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ 100 ಸೇರುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತದೆ. That may not come under 'measure'; that may come under another definition. It can be defined; 'A palla is equal to 100 measures or what is known as seers.'' ಹೀಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದೇನೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. It may be defined as another standard. That is all. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದೇ ಸರಿ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಷ್ಟು ಅಗಲ, ಅಷ್ಟು ದಪ್ಪ, ಇಷ್ಟು ಎತ್ತರ

(ಶ್ರೀ. ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.)

ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಲ್ಲಾದಲ್ಲಿ ಅಳತೆ ಮಾಡಿ ನುರಿದರೂ ಅದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಳ್ಳದಲ್ಲಿ ನುರಿದರೂ ಅದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದೇನೂ ಅಂಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಈಗ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದಾದರೂ ಏನು? ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ನಾಲ್ಕು ಸೇರು ಎಂದಿರುವುದನ್ನು ಐದು ಸೇರೆಂದು ಮಾಡಿ; ಈ ಎಂಟು ಸೇರು ಎಂದಿರುವುದನ್ನು 10 ಸೇರು ಎಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಅಳತೆ ನರಿಹೋಗುತ್ತವೆಯೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—As it is, I believe we will start with a particular measure and I may bring it to the notice of the Hon'ble Members that as our experience advances and if we find any difficulty in the actual working of it we may amend. That is why ample provision has been made under sub-section (3) of section 3 under which a notification by Government might introduce any change which they feel necessary and therefore I request the Hon'ble Member not to press his amendment.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಇದನ್ನು ಪ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಏನೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಪ್ರೆಸ್ ಮಾಡದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That Clause 6 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 6 was added to the Bill.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I am extremely sorry. I wanted to bring it to your notice. There is a clerical mistake in IV (*b*) at page 13. In the First Schedule under category IV in clause (*b*) it is said : "The ounce, being a weight equivalent to a dram or 480 standard grains." Instead of the words 'equivalent to a dram' it ought to be 'equivalent to 8 drams'. It is a printer's mistake.

Mr. SPEAKER.—Clause 1. The question is :

"That Clause 1 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 1 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—The Title and the Preamble. The question is :

"That the Title and the Preamble stand part of the Bill."

The motion was adopted.

The Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, I move :

"That the Mysore Weights and Measures (Amendment) Bill, 1954, as passed by the Council, be passed."

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the Mysore Weights and Measures (Amendment) Bill, 1954, as passed by the Council, be passed."

The motion was adopted.

MYSORE ELEMENTARY EDUCATION (AMENDMENT) BILL, 1955.

Motion to consider.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—Sir, I beg to move :

"That the Mysore Elementary Education (Amendment) Bill, 1955 be taken into consideration."

This is a very simple measure. To bring the law in conformity with the present practice this Bill has been introduced. The details of it are elucidated in the Statement of Objects and Reasons and I beg to submit that it may be considered.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Why don't you explain the provisions of the Bill fully?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—I have explained it in extenso in the Statement of Objects and Reasons.

Sri J. MOHAMED IMAM.—When a Bill is placed before the House for consideration, it is the duty of the Minister concerned to state under what

circumstances the Bill has been brought, what is it that prompted the Government to bringit , its implications and all that.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.— What my Hon'ble friend wants has been amply stated in the Statement of Objects and Reasons. But it does not matter, I am prepared to explain.

In the Mysore Elementary Education Act, 1941, a fund was constituted called the Elementary Education Fund. But the Elementary Education authority which was constituted under that Act was subsequently repealed and a Committee was appointed to go into the question as to the necessity for continuing the Elementary Education Fund. The Committee recommended that it was no longer necessary and accordingly the Finance Department accepting the recommendations of that Committee have taken away the moneyc from that Fund and have been accounting it under a separate head. Therefore it is now sought to repeal sections 7 and 8 which cover that point.

Next, there are two Chapters, namely, Chapters III and VII which refer to partial compulsory education. I have given those Chapters in extenso. In view of the fact that the Constitution lays an obligation on the State to make the education of children from the years 6 to 14 compulsory and free, this is found to be not necessary. Further, under these two Chapters, a few attendance officers have been appointed and their continuance does not seem to be necessary. Therefore, the Government has sought for the repeal of these two Chapters also.

Lastly, in the Schedule given, a cess has been levied but it has been described as ' items on which local cess is now levied.' It is said that such kind of description is vague and it should be properly and definitely described. Therefore, the amendment now sought isthe insertion of: ' all items of land revenue, forest revenue and excise revenue.' This is all the scope of the measure. Now the Bill may be considered by the House.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"That the Mysore Elementary Education (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration."

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).— ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ಬಾಬ ಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿ ದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನೀಗ ಪುನಃ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಈ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈಗ ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರಾಥ ಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ, ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಾಲಕನಿಗೂ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಿನ ತನಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒತಾ್ಯಯನಾದಂಥ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿ ದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪುನಃ ಈ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಈ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿ ರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನನ್ನು ಕಂಪಲ್‌ಸರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಕೀಮನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ—ಅದನ್ನು 1913ರ ರಲ್ಲೇ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಗಾಗಲೇ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವಂಥ ಒಂದು ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಬಿಲ್ಲು ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ತುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯವಾದಂಥ ವಿಚಾರ.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎನ್ನುವುದು 1901ರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 5.1 ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಇದು 1951ರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಹೀಗೆ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಈ ವಿದ್ಯಾ ವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎನ್ನುವುದು ಶೇಕಡ ಹದಿನೈದರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಆಯಿತು. ಆದರೆ 1941ರಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾ ವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ ಹದಿಮೂರರಷ್ಟು ಇತ್ತು. ಎಂದರೆ, ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ಬಳಿಕ ಶೇಕಡ ಎಂಟರಷ್ಟು ಈ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. 1941 ರಿಂದ 1951ರವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ಬಳಿಕ ಈ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ ಏಳರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಎಂಟರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ ಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ ಏಳರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಕಂಪಲ್‌ಸರಿ ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂದು ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು 1944ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿದ್ದಂಥ ಸರ್ಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತ್ತು.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.)

ಆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಆಗಿನಿಂದ ಯಾರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಓದಲು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಕಾಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಆಕ್ಟನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರು.

ಈ ಹಿಂದೆ ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ತರಗತಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೇವಲ ಹದಿನೈದು-ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೆ ಇಳಿದುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಎಂದರೆ, ಆಗ ಜನರಿಗೆ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯಲು ಅಷ್ಟೊಂದು ಅನಾನುಕೂಲಗಳೂ ಮತ್ತು ತಾಪತ್ರಯಗಳೂ ಇದ್ದುವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಆ ಬಾಲಕರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕಂಥ ತಿಂಡಿ, ಬಟ್ಟೆ, ಸ್ಲೇಟ್, ಪುಸ್ತಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಓದಿಸುವಷ್ಟು ಶಕ್ತರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನರು ಅಷ್ಟು ಕಡುಬಡತನದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಈ ಒಂದು ಕಂಪಲ್ಸರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಆಗಲೇ ನಾವು ಈ ಆಕ್ಟನ್ನು ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆವು. ಆಗಿದ ಸರ್ಕಾರದವರು 'ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮೊದಲು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಂದಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಪುನಃ 1946 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಆರ್ಡರನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಈ ಒತ್ತಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಸಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಆ ಹಿಂದಿನ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಈ ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೇ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಪಾಪ್ಯುಲರ್ ಸರ್ಕಾರ ಅಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಅಡಳಿತವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಎಂದರೆ, 1947-48ರಲ್ಲಿ ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ನಾವು ನಾನೂರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಸರ್ಕಾರ ಹೋಗಿ ಈಗಿರುವ ಸರ್ಕಾರದ ಅಡಳಿತ ಬಂತು. ಈಗ ಇವರು ನಮಗೆ quantity ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದೆಲ್ಲಾ quality ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ slogan ಅನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಆದುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಗತಿ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಉಳಿಯಿತು. ಬಡವರ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೀನೆ. ಅವರಿಂದ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು, ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು, ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಯಾವ ಧರ್ಮ? ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಈ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದೆಯೆಂದು ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದು? ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ದೇಶದ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನ ಬರುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಏದು ವರ್ಷಗಳ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಇನ್ನುಳಿದಿರುವ ಐದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಆ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈಗ ಈರೀತಿ ತಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ.

Compulsory education scheme ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿತ್ತು ಮತ್ತು partial compulsory scheme ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿತ್ತು. ಒಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗೆ ನಾಲ್ಕು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ, ಒಟ್ಟು ಮೂವತ್ತಾರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ ಈವಾಗ ಈ compulsory scheme ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನನಗೆ ಒಳಮಟ್ಟಿನ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆರು ವರ್ಷದಿಂದ ಹತ್ತು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗರು compulsory ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂಭತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ 1,21,000 ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ 1,04,000 ಮಂದಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಶೇಕಡ 86ರಷ್ಟು ಜನ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 8,39,000 ಹುಡುಗರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ 5,01,000 ಹುಡುಗರು ಎಂದರೆ, ಶೇಕಡ ಅರವತ್ತರಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಜಿಲ್ಲಾ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗೆ ಒಂದು compulsory scheme ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೇ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಯಾರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ, ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಭಾವಿಪ್ರಜೆಗಳಾಗತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲರುವ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆರು ವರ್ಷದಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ವಯಸ್ಸುಳ್ಳವರು 14,90,000 ಇರುವುದರಲ್ಲಿ 7,90,000 ಹುಡುಗರು ಮಾತ್ರ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, compulsory education scheme ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲೂ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ 1,90,000 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 2.86 ಚದರ ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದೊಂದರಂತೆಯೂ 880 ಜನಕ್ಕೆ ಒಂದರಂತೆಯೂ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಹೀಗೆ ಮೂರು ಚದರಮೈಲಿಗೆ ಒಂದು ಪಾಠಶಾಲೆ ಇದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅನೇಕ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುವ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮೂರು ಚದರ ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದು ಪಾಠಶಾಲೆಯಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು 1954-55ನೇ ಸಾಲಿನ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. Progress of the department of Education ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪಂಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇಕೆ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾ

ಭ್ಯಾನ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿ. ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕಾರವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆ ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲೇಜ್, ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಕೊನೆಗೆ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲು ವಿಷಯ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಕಲ್ಲು ಕೊಟ್ಟರು. ಮುನ್ನೂರು-ನಾನೂರು ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಬೇಕಾಗಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಮೊದಲು ನೂರು ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಇಳಿದು ಆಮೇಲೆ ಐದು-ಆರು ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗಿಳಿದು ಈಗ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದೇ, ನಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಬರಲಾರದಷ್ಟು ತೀರ ನಿಕೃಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾದರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮೆಯಿಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ ವೆಂದು ಕರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

1914 ರಿಂದ 411, 478, 518 ಈ ರೀತಿ ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹತ್ತರಂತೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 90 ಜನ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಸ್ತ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹೆಚ್ಚಾಗುವವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ.

ಅನಂತರ ಕ್ಲಾಜ್ 2 ರಲ್ಲಿ Elementary Education Fund ಎಂದು Chapter III ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Elementary Education Fund ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಲೆಕ್ಕ ಬೇರೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಗಾದೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಎಂದರೆ, ಈಗ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು, ಸರ್ಕಾರವೇ ಹೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 14 ವರ್ಷ ತುಂಬುವವರೆಗೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು ವಿಧಿಸಿರುವುದರಿಂದ Education Fund ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ Compulsory Chapter VII ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಕೂಡ 'ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು, ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ ಹೇಳಿ' ಎಂದು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದೃಷ್ಟಿಯೋ ಅಥವಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದೃಷ್ಟಿಯೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೋದವರ್ಷ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ Compulsory Scheme ಬೇಡವೆಂದರೆ, 'ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಏನು, ನಿಮ್ಮ ನಿಲುವು ಏನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ' ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ನಾಯಕರು ಕೇಳಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ನಮಂಜಸವಾದ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ದಿನವನ್ನು

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಹುಲಿಯೂರು ದುರ್ಗ).—ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I am referring to the Report.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪೋರ್ಟ್‌ಫೋಲಿಯೋಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ 1954-55ನೇ ಸಾಲಿನ ವರದಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೊಳಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳಿಕೊಂಡವರು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಸ್ಕೂಲು ವಿಚಾರ ಯಾಕೆ ಹೇಳಬಾರದಾಗಿತ್ತು? ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ದೃಢಚಿತ್ತರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವುದು ತಾನೇ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾನೂರು ಸ್ಕೂಲು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕವರು ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡಿ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ನೀವು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ.

ನ್ಯಾಮಿ, ತಾವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ 540 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹದಿನೇಳು ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 6,400 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ಕೂಲು ಇದೆ. ಒಟ್ಟು ಸ್ಕೂಲುಗಳು 9,000 ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಕೇವಲ ಆರು ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಉಳಿದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಚಿಲ್ಲರೆ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲ. ಅದು ಹೋಗಲಿ. ಮೂರು ಸಾವಿರ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 300 ಪ್ರಜೆಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಸಾವಿರ ಶಾಲೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಒಂದು ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಐನೂರರಂತೆ ಆರು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಒಂದೇ ವರ್ಷ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ 20-25 ಸಾವಿರ ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಪೈಕಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ trained ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದವರಿಗೆ training ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಈಗಿನ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಾದಳಿತದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಜ್ಞಾನ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಅವನು ಓಟು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ನಾಕಾದಷ್ಟು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನ ಬೇಕು. ಅಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.)

ಬದಲಾಯಿಸಿ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದರು. ಆದರಂತೆ ಜಾರಿಯಾಯಿತು. ಯಾವ ಯಾವ ಪಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಏನು ಒಂದು ಉದ್ರೇಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ರೀತಿ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಾಗಿ ಈಗ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿತು. ಮುಂದೆ ಇದರ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು ? ಅದರ ಕಾರ್ಯಗಳೇನು ? ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೆಂದು ತಾವು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಕರೆದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಮತ್ತು ಮಿಡಲ್ ಇವೆರಡು ಶಾಲೆಗಳೂ ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ ? ಎರಡೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಇವೆ. ಮುಂದೆ ಇವುಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ? ಅವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಂದಿಸುವುದು ? ಇವೊಂದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ನಾಲ್ಕನೆ ತರಗತಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಐದನೆಯ ತರಗತಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲಗಳಿವೆ. ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೇ ? ಇಲ್ಲವೇ ? ಎನ್ನುವ ಯಾವದೊಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇದುವರೆಗೂ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು instructions ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕೂಡ ಯಾವುದೊಂದು ಖಚಿತವಾದ circulars ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ Education Reforms ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತರಗತಿಗಳಿರತಕ್ಕದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY (Yelandur).—Mr. Speaker, on a point of order. I would like to know how the speech that is now being delivered by the Hon'ble Member is relevant to the Bill under consideration.

2 P.M.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I referred to it casually.

ಆಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾ ಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಆರು ವರ್ಷ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಎಂಟು ವರ್ಷ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಎಂಟು ವರ್ಷ ಬರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟದೆಯೋ ಅಥವಾ ನಡೆವಳಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಎಂಟು ವರ್ಷವೆಂದು ಮಾಡಿದೆಯೋ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯಂತಲೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ತುಂಬ ವಿರೋಧವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ 36 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನುಳಿದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ, ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತೆರಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆಯೇ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯ ಇದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ತೆರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲನ್ನಾದರೂ ಕೊಡದಿರುವ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಅಂಥವರಿಂದ ನಾವು ಮೂರು ಕಾಸೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಕೇಳುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಸೆಸ್ಸನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಏನೂ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ನೀವು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಯಾವ ಹಣವೂ, ನೀವು ಹೇಳುವ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಫಲದಾವುದೂ ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಒಂದು ಧೈರ್ಯವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು 3-4 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸರ್ವರಿಗೂ ದೊರೆತೇ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಮೈಲಿಗೊಂದು ಸ್ಕೂಲ್ ಆದರೂ ಇದ್ದೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದುಡಿಮೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅಂಥವರಿಗೂ ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ವಯಸ್ಕರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು ? ವಯಸ್ಕರು, ತಮಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಅರಿತರೆ, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮನಗಂಡು ಅವರನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಯಸ್ಕರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದ ಮೇಲೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲವೇ ? ಸಂದರ್ಭ ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಏಳನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನನ್ನು ರಿಪೀಲ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ತೀರಾ ಶೋಚನೀಯ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಚದರ ಮೈಲಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲಿನಂತಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ 3,000 ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನಾದರೂ ಈ ವರ್ಷವೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆ ಅರ್ಧ ಮೈಲಿ, ಮುಕ್ಕಾಲು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಎಂಟು ವರ್ಷ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ, 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ 11 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು 3,000 ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

***Sri M. LINGANNA** (Nanjangud).—Sir, though the amendment seems to be simple, there is one clause which tries to impose a new cess. The Statement of Objects and Reasons states that Sections 7 and 8 of the Mysore Elementary Education Act, 1941, which provide for the constitution of an Elementary Education Fund in each district should be done away with as also the partial compulsory Education Fund in Chapter III which is no longer needed as provided in the Fundamental Right and Directive Principles of the Constitution. But added to that, clause 3 provides for the levy of cess on forest, land and

excise revenue. This is a new provision. Hitherto this cess that was collected under the particular Act was under section 39 of the Schedule. The items on which local cess was levied on buildings, lands, vehicles and animals and on professional tax or shop tax also they have specified the maximum rate of levy. Now the amendment seeks to introduce two more items which on cess is being sought to be levied on *viz* items like forest revenue, excise revenue. So far as the first revenue is concerned, I want to know definitely the information from the Member who has sponsored this Bill whether they are going to levy the cess and also the actual amount that they are going to realise after the introduction of the cess. So far as the forest revenue is concerned. I want to bring to the notice of the Hon'ble the Education Minister one factor. In forest we deal with many kinds of transactions. One is, citizens of Bangalore City, Davanagere and Mysore have to be provided with fuel and for this purpose forest is to be auctioned and from coupes fuel is being supplied. I want to know whether this forest revenue or the cess on the forest revenue embraces this item also and the cess is levied on this fuel transaction. Added to that, the Education Minister is in the know of things that bamboos which are usually used by poor people are removed from the forst area on payment of certain fee. I want to know whether cess is levied on this particular transaction ? Bomboo is mainly used by the Harijans for purposes of roofing their poor cottages and also forest timber is used by villagers for building purposes, though not on a large scale but on a small scale, and there are other transactions in the Forest Department which, I believe, would be subject to this kind of cess. If they are going to levy the cess as is proposed under section 3, it would have been better if the House was given the actual figure of the amount that would be got out of this particular item of revenue under Forest. It is necessary to know the total amount of cess that the Government is going to get to the coffers of the State. I would even now request the Government to reconsider their decision to levy cess on this forest revenue. So far as Excise Revenue is concerned, I believe this is one of the sources of revenue and I have no objection for this item being included.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member is aware that this is not additional cess that the Government is going to levy. It is perhaps to clarify the position that an entry in the schedule is made as regards the items of revenue on which the education cess is leviable.

Sri M. LINGANNA.—Suppose an additional cess is levied on the professionol tax, they ought to have specified in the clause, the item and also the revenue derived therefrom.

Sri T. C. BASAPPA (Tarikere).—Regarding Forest revenue, at present they are not collecting any cess. As Sri Linganna stated, through this amendment they want to include forest revenue and excise revenue and land revenue. If the House is going to approve this amendment, it means to say they have brought forward a fresh taxation on the forest revenue.

ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.. ಪಸಾರೆ ಬಾಬು ಮುಂತಾ ಮುಪುಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಮೇರೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. Timber ಮೇರೆ ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—This is not a new taxation measure and they cannot bring it in this form if this was a new taxation measure. The Hon'ble Minister will clarify the position.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—As regards item No. 1, an extra revenue of Rs 10 lakhs per annum is estimated as detailed hereunder:

If the rate of the education cess now being levied is doubled on items on which local cess is levied–

(1) Land Revenue other than raiyatwari assessment; Land Revenue Miscellaneous at the rate of 9 pies— Rs. 4,50,000.

(2) Excise and forest revenue on which local cess is levied and mining revenue. At the rate of 9 pies per Rupee.— Rs. 5,50,000.

At 0-1-6 (1) Rs. 9,00,000.
(2) Rs. 11,00,000.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಟಿ. ನರಸೀಪುರ).— ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಬಹಳ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಎರಡನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ದೇನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಎಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಜುಕೇಷ್ಷಫಂಡ್' ಎಂಬ ನಿಧಿಯೇನೋ ಇತ್ತು. ಅದು ಈಗಿನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಕಂಟ್ರೋಲರ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್‌ರವರು, 'ಜಮಾ ಬಂದಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಮಾ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಖರ್ಚುಬಂದರೆ ಖರ್ಚುಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಎಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಜುಕೇಷ್ಷಫಂಡು ಎಂದು ಅರಾಯಿದೆ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರ ಮೇರೆ ಈ ಫಂಡನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸರಿ.

ಆಮೇಲೆ, ಎರಡನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದಿದ್ದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನಿನ ಬಲವಿತ್ತು. ಆ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ಕೂಡ ಇತ್ತು. 32ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ ಪ್ರಕಾರ

> "Section 32. The Government may, by notification in the Official Gazette, apply the provisions of this Chapter to such areas and from such dates as may be specified therein.
>
> Provided that all the provisions shall be brought into force throughout Mysore within a period of ten years."

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಲವಂತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ 32ರ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇರೆ ಒಂದು ಬಲವತ್ತರವಿತ್ತು, ಆ ರೀತಿ ಒಂದು ವಿಧಿಯಿತ್ತು. 1941ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಹತ್ತುವರ್ಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಾದ್ಯಂತ ಜಾರಿಗೆ ತಂದೇ ತೀರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ 'shall' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ ಆ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, 36 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೋ ಏನೋ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಯಾಟ್ಯೂಟರಿ ಪ್ರಾವಿಷ್ಷ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡದಿರುವುದು ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪ. ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಾಯಿದೆಗಿಂತ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆತರಲು ಏನೂ ಮಾಡದಿರುವುದು ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪಮಾಡಿದಂತಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಕಾನೂನಾದರೂ ಜಾರಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಸರ್ಕಾರದಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಲವಂತವಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಬದ್ಧತೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಈಗ ಅದನ್ನೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ 'ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 45ನೆಯ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಇದೇಕರಬೇಕು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ' ಎಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ರೀಸನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ 14 ವರ್ಷಗಳಾಗುವವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಮುಫತ್ತಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು 45ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಯಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು 'shall endeavour ಎಂದಿದೆ, ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೆಂದಿದೆ, ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು 1950ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ, ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೂ ಮುಫತ್ತಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶಾಸನವಿಧಿಯಿದೆ, ನಿಯಮವಿದೆ, ಆದರಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೆಂದಿದೆ, shall endeavour ಎಂದಿದೆ, ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇವೆ, ತಾತ್ಸಾರ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ದಿವಸ 1941ರಲ್ಲಿ ಎಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಜುಕೇಷ್ಷ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು 32ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿಯಿದ್ದರೂ ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರ ಆ ವಿಧಿ ಬೇಡ, ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಬಲಾತ್ಕಾರ ವಿರುವುದನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಯಾರ ಮನಸ್ಸೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಯಾಟ್ಯೂಟರಿ ಪ್ರಾವಿಷ್ಷ ಇರುವಾಗ, ವಿಧಿಯಿರುವಾಗ ಅದರಂತೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲೇಬೇಕು. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಹೋಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದಂತಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾವು ರೆಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರೊಗ್ರೆಸಿವ್ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಷ್ಷ ಖಂಡಿತ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ತೊಂದರೆಯುದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. 45ನೆಯ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿಯಿದೆ, ಆದರೆ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯಿದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದಾದ್ಯಂತ ಇದರಂತೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯ ಬೇಡವೆ ? ಸರ್ಕಾರ ಒತ್ತಾಯ ಬೇಡವೆಂದ ಹೇಳಿದರೆ ಆ ವಿಷಯ ಬೇರೆ. ಇದೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಈ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಶಾಸನದ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಒಗೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಖಂಡಿತ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು 1941ರಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಹೋರಾಡಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಅಂಥ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ತಾರದೇ ಇರುವಾಗ ಬಲವಂತದಿಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕೋಣ, ಆ ಅವಕಾಶ ತ್ಸ, ನೋಣ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ತಾಳಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೂ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪಾಪಸು

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಪಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.— ಸ್ವಾಮಿ, ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏಕೆ ತಂದಿದೆಯೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಭಿಮಾನದ ಮೇರೆ ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾರಣದ ಮೇರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವುದು ಚರಿತ್ರಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯ. ಮೊದಲು ಎಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಕ್ಟಿನ 25ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಿತ್ತು:—

> "It shall be the duty of the parent of every child residing within such area to cause the child to attend the elementary school etc. . . ."

ಮೊದಲು ಆರರಿಂದ ಹತ್ತು ವರ್ಷದವರೆಗಿರುವ ಹುಡುಗರನ್ನು ಈ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸಿದ ಮೇರೆ ಬರಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯವಿತ್ತು. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು 33ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

> "It shall be the duty of the parent of every child residing within such area and voluntarily joining an elementary school, to cause that child to attend that school for as many days in year . . . etc."

ಎಂದಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಬಲವಂತವಿಲ್ಲ. ವಾಲಂಟರಿಯಾಗಿ ಹೋದರೆ ಮುಂದುವರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ಭಾಗವಿದೆ. ಇದು 1941ರಿಂದ ಬಂದ ಪದ್ಧತಿ. ಈಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಆರರಿಂದ ಹದಿನಾಲು. ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವಾಸ ಹೇಳಬೇಕು. ಆರರಿಂದ ಹತ್ತರವರೆಗಿದ್ದುದನ್ನು 14 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಎಂದು ಮಾಡಿದೆ. ಹಿಂದಿನದು ಈ ಕಾನೂನಾದ ಮೇರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಿಪೀಲ್ ಆಯಿತೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ರಿಪೀಲ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿರುವಾಗ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆರರಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವಂತೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ; ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಾವಿಷ್ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಹಿಂದಿನದರ ಮೇರೆ ಅಭಿಮಾನವಿದೆ, ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—The question is:

> "That the Mysore Elementary Education (Amendment) Bill, 1955 be taken into consideration."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER—Clauses of the Bill. Clause 2. There is an amendment.

***Sri K. PUTTASWAMY** (Srirangapatna).—I move:

> 'That the words and figures "and Chapter VII, namely, the heading 'Partial Compulsory Education' and sections 32, 33, 34, 35, 36, 38 and 39" shall be deleted.'

Sir, the proposed amended clause 2 reads thus:

> "In the Mysore Elementary Education Act, 1941, sections 7 and 8 and the heading 'Elementary Education Fund', in Chapter III and Chapter VII, namely, the hereby repealed."

Several Hon'ble Members have referred to the necessity and desirability of retaining Chapter VII as it is. A careful reading of chapter VII shows that it is not out and out compulsory primary education. As the Hon'ble Minister was pleased to point out, it is only partial compulsory education in a restricted sense. If a boy or girl is put into a school, that child shall have to be continued in the school for a particular period. That is the obligation that is cast on the parent. So, it is more a compulsory attendance scheme. After the boy or girl voluntarily joins the elementary school, that child should be continued; it is a legal obligation of the parent to continue that child in the school. The retaining of this chapter would be of great advantage to us. There are certain schools where there are required number of teachers and these teachers could teach all the children of school-going age of that village if they attend the school. It so happens that in many of these schools there will not be enough number of pupils at all. Even after the child is admitted to a school, in course of time the child will either be withdrawn or the child will absent itself from the school. The money spent on these schools will be nothing but waste if some sort of compulsion is not applied. Therefore, I wish to

(SRI K. PUTTASWAMY.)

urge upon this House that it is not desirable to delete the provisions under Chapter VII; I have, therefore, moved this amendment for the consideration of the House.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

'That the words and figures "and Chapter VII, namely, the heading 'Partial Compulsory Education' and sections 32, 33, 34, 35, 36, 38 and 39" shall be deleted."

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Sir, in view of the sentiments expressed by Sri K. Puttaswamy and other friends, I accept the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is:

'That the words and figures "and Chapter VII, namely, the heading 'Partial Compulsory Education' and sections 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39," shall be deleted.'

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is: "Clause 2, as amended, stand part of the Bill"

The motion was adopted.

Clause 2, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 3.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್:—ಸ್ಯಾಪಿ, 3 ನೆಯ ಕ್ಲಾಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಷೆಡ್ಯೂಲಿನಲ್ಲಿ Items on which local cess is now levied ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ "All items of land revenue, forest revenue and excise revenue" ಎಂದು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿವರಣೆ ಕೊಡುವಾಗ ಲೋಕಲ್‌ಸೆಸ್ ಯಾವ ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತೋ ಅಂಥ ಐಟಂಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಾವ ಐಟಂಗಳ ಮೇಲೆ ಲೋಕಲ್‌ಸೆಸ್ ವಸೂರಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ, ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಎಕ್ಸೈಜ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮೇಲೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹಿಂದೆ ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ರೆವೆನ್ಯೂ, ಎಕ್ಸೈಜ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮುಂತಾದ್ದರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯೆ?

2-30 P. M.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಈಗ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರಕಾರ ಆಗುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇದು Money Bill ಆಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ financial statement ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕ್ಲಾಸ್ 3ರನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—There are arrears. But it can be explained. Here are items on which local cess in being levied. The items are land revenue, forest revenue and excise revenue.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—You are assessing on all items.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಫಾರೆಸ್ಟ್ ರೆವಿನ್ಯೂನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಎಲ್ಲಾ ಬಾಬುಗಳಿಗೂ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದು clear ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಕ್ಲಾಸನ್ನು ವಾಪಸು ತಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ.

Mr. SPEAKER.—Of course, as Hon'ble Member puts it, if there is additional levy of cess on any other item which was not included, it becomes additional revenue. Therefore, it should be brought with a financial memorandum. Therefore they can be amended anyway.

Sri K. PUTTASWAMY.—Even now the local cess is being levied on excise revenue and forest revenue also. They also collect education cess on all these revenues, *viz.*, land revenue, excise revenue and forest revenue. This will not bring additional revenue to the State. Probably this is brought only to make it clear. Education cess would be collected on all items of land revenue, excise revenue and forest revenue.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಐಟಂ ಎಂದರೆ, ಈ ಲೋಕಲ್ ಸೆಸ್ಸು ಯಾವಯಾವ ಐಟಂ ಮೇಲೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ, ಯಾವಯಾವ ಐಟಂ ಮೇಲೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—We shall take up this after some time. Now we shall take up the other Bill.

MYSORE CO-OPERATIVE SOCIETIES (AMENDMENT) BILL, 1954.

*Dr. R. NAGAN GOWDA (Minister for Agriculture).—Sir, I beg to move:

"That the Mysore Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1954, as passed by the Legislative Council, be taken into consideration."

In doing so, I wish to state a few relevant facts. The copy of the Bill as passed by the Legislative Council has already been laid on the Table of the Assembly and Hon'ble Members have, I am sure, had the opportunity of going through the Bill. There are just three or four important sections in this amending Bill which the Hon'ble Members of the House have had the opportunity to consider once before. The most important is the one regarding the amount of share capital that each member could hold in a co-operative society. The original amendment suggested that it would be Rs. 10,000 per individual member. The object in doing so was that the co-operative society should be enabled to finance itself for undertaking a large number of various kinds of business all to the benefit of the members of the society. These co-operative societies are taking up non-credit work. The members of the House are aware of the fact that in the State we are now thinking of having two co-operative sugar factories, each having a capital of over fifty lakhs of rupees. For financing an institution like this it would require a considerable amount of share capital which has to be subscribed by the members of the society. Then we are carrying on the business of financing agriculture both for short term purposes and also for long term purposes and for that object, advances should be made to the agriculturists as far as possible from the co-operative institutions. I may here mention the recent report by the Committee of Direction of All-India Rural Credit Survey which says among one of its recommendations that; "The Reserve Bank should be enabled to make long term loans to State Government for the purpose of their subscribing directly or indirectly to the share capital of co-operative credit institutions (whether these are institutions which give short-term and medium-term credit or long-term credit), provided the institution is one mainly designed for giving rural credit, either in the sphere of agricultural and ancillary activities or of cottage and small-scale industries." In short, it is now recognised that the co-operative movement is the only one source through which we should meet the credit of the agriculturists and also of industries which are known as small scale cottage industries and hence that is an important amendment which has been brought now.

The other amendments, especially clauses 3 and 4, are not so very important; nor is clause 5.

I will skip through them and come to clause 6. It provides for restriction of transfer of any property which is subject to a charge. This is a very important one. When once a loan is given to a cultivator, he should feel that he should not transfer the property on which a charge is made. Similarly the following clause provides for creation of charge on lands owned by the members borrowing loans from co-operative societies. There was considerable controversy over this. Hon'ble Members of the House will remember the saying that the credit worthiness of a member would be restricted on account of this and so forth. But as a matter of fact, this was one of the questions discussed both at the Joint Select Committee level and the Council and it has been accepted. The following clause which provides for special requisition for producing books of a society under liquidation has also been accepted by the Council. The next clause, No. 9, is a much more important one, which has also something to do with clause No. 2 in which share capital was increased from one thousand to ten thousand rupees. This provides for the Government either to hold shares or give financial help to co-operative institutions. If the co-operative movement should be able to meet the huge demands of both agriculturists and the small scale cottage industries, it is necessary that the co-operative institutions should have a large amount of finances with them. As we are all aware, it is now proposed that Government should not only take part, but also become a partner in this co-operative movement. Here, I will quote again from the Rural Credit Survey Report: "The Government should make the needed finance

(DR. R. NAGAN GOWDA.)

available to the State Co-operative Bank (*e.g.*, in the shape of additional share capital) to enable it to provide funds to the Central Co-operative Bank. Until the optimum level is reached, there should be compulsory contributions from members together with proportionate (indirect) contribution by Government." We do not have the necessary provision in the Act and so this has been added.

No. 10 is a very simple one. It is not of much importance. But clause 11 provides for supersession of a society and to appoint as sole director for one year. In the original amendment that was placed before this House, there was a provision for supersession of a society up to two years in the first instance and then up to four years. This clause was considered both by the Joint Select Committee and the Council. It was accepted by the Council. It provides for minimum supervision, which of course is very important, without notice to the general body, but the period is limited to one year only. This is an important amendment. Under the original Act it was very difficult to take immediate steps to set right things in a co-operative society when it was noticed that anything was wrong. Even the amendment as accepted by the Legislative Council provides for immediate action being taken to set right things. Clause 12 deals with the effect of liquidation and the responsibilities of past members of the society and deceased members. Clause 13 on the other hand provides for an appeal against orders of the Liquidator to the Registrar, but the Council while considering this matter suggested that while the first appeal should be to the Registrar, the second appeal should be to the District Court. With that modification, it has been accepted by the Council.

The next clause which is clause 14 provides for surcharging any person who has been guilty of misfeasance, misappropriation, etc. The original amendments provided for an appeal to the Government. But, as it came out of the Joint Select Committee and the Legislative Council, the appeal on the orders of the Registrar surcharging a member of the co-operative society is to the District Court.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).— ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ, ಸ್ವಾಮಿ?

DR. R. NAGAN GOWDA.—The present Act as it is provides for appeals to the District Court. The amendments as they were provided in the original Bill were for an appeal on the orders of the Registrar to the Government.

Clause 15 is a new clause that has been introduced and that provides for the recovery of loans granted by credit co-operative societies by the grant of a certificate by the Registrar. This has been accepted both by the Joint Select Committee and the Legislative Council. This provides for quick action being taken in the matter of collecting loans, specially the loans that are given for cultivation purposes. The short term credit provides for giving loans for production of crops. In cases where there is doubt or there is difficulty to collect the loans before the crop is harvested, it is necessary that the Registrar or the Co-operative Inspector should move quickly in the matter and he is enabled to do so according to clause 14 by the issue of a certificate by the Registrar or anybody authorised by the Registrar. On this clause there was some criticism, but this as, it is now, provides for safeguards when genuine mistakes are made.

Then clauses 16 and 17 provide for recognition of *benami* loans and levying a penalty for officers guilty of offence under these loans. The original clause 18 was not accepted in the Select Committee. Clause 19—now clause 18 provides for nomination of members to the Executive Committee of the Land Mortgage Bank.

These are the important provisions in this amending Bill and they have been accepted by the Legislative Council. There is great need for enacting this Bill into an Act because of the rapid strides that are being made now to enlarge the scope of the co-operative credit system in the State. With these words, I commend this Bill to the consideration of the Hon'ble House.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

> "That the Mysore Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1954, as passed by the Legislative Council be taken into consideration."

Sri P. R. RAMAIYA (Basavangudi).—On a point of clarification. Clause 3 (*b*) says: "are members of the same class or occupation . . . ." 'occupation' I understand. I cannot understand the implication of the word 'class.'

Dr. R. NAGAN GOWDA.—There are societies that are meant for carpenters, weavers and other professionals.

Sri P. R. RAMAIYA.—'Profession' I understand. What is implied by the words 'same class'? Is it labour or is it ryot population or capitalist class? I want to know exactly the implication of the word 'class'. Has the Minister bestowed any thought over that word?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—This was considered at great length. If we had added merely 'occupation', that would have restricted the membership to a very small group. Class and occupation—they both are almost taken as the same.

Sri P. R. RAMAIYA.—Will it not lead to all sorts of controversies and confusion also? You may use the word 'profession' or 'craft'. The word 'class' is so comprehensive and it may lead to controversies. I want the Minister to bestow some thought over that word. I would also like to know the reaction of this House on the use of that word there.

Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—I would also like to know what exactly the words 'class or occupation' mean. I am sure by the use of 'or' it is very clear that the two words are something different. We know what the dictionary sense is, but here in the present context, what is meant by 'members of the same class'? It is a very important matter. Because it has been passed by the Legislative Council, sponsored by the Hon'ble Minister, we would like to know what that word means.

Sri P. R. RAMAIYA.—Is he thinking in terms of 'community'?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—That is just the one thing I have been trying to avoid.

Sri B. NARAYANASWAMY (Mysore City—South).—There are communal societies like Vaisya societies and some other societies. When the Government thought of it in the Bill, 'class' meant only that; some communal societies like Vaisya societies and some other societies.

Mr. SPEAKER.—I did not follow. What is it?

Sri K. PATTABHIRAMAN.—It is about the words used as regards the facilities to grant loans to the societies of the same class or occupation.

Mr. SPEAKER.—What is that Clause?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Clause 3 (*b*).

Sri P. R. RAMAIYA.—There it is said 'are members of the same class or occupation . . . ." Under Explanation, it is said :

> "Where any question arises whether for the purpose of registration of a society or the admission of a person as a member of a society under this Act, or whether any person is a resident in a town or village or group of villages or whether two or more villages shall be considered to form a group, or any person belongs to particular class or occupation, the question shall be decided by the Registrar."

The Registrar's task is very difficult.

Sri B. NARAYANASWAMY.—There are societies known as Graduates' Societies only meant for graduates, and non-graduates are not allowed to become members. Perhaps it comes under the word 'class' because in a Graduates' Society, there are several persons who are graduates of different occupations. So also there are communal societies like Vaisya societies and some other societies. People belonging to that particular community can become members of that society.

Mr. SPEAKER.—Sri Srinivasa Iyengar was in the Committee. What does he say ?

*ಶ್ರೀ ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಟಿ. ನರಸೀಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಸಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಹಳ ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಜಾತೀಯ ವಿಚಾರವೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಜಾತಿಭೇದದ ಮೇರೆ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಅರ್ಥ ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಿಂದ ಖಂಡಿತ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಕ್ಲಾಜ್ ಮೂಲರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಬೇಕು ; ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ರಿಜಿಸ್ಟರಾದ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಈ ಮೆಂಬರಾಗತಕ್ಕಂಥ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು, ಯಾರುಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಗ ಬಂತು. ಈ 'ಕ್ಲಾಸ್' ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಪದ ವಿತಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿತೆಂದರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೀಗ ಈ ಕೈಮಗ್ಗಗಳವರ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಕೆಲ ಕೆಲವು ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಈ ಕ್ಲಾಜ್ (3) ರ (ಎ) ಮತ್ತು (ಬಿ) ಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಯಾ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಯಾ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಸದಸ್ಯರಮೇರೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡದೆ ಇರತಕ್ಕವರನ್ನ ಅದಕ್ಕೆ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಅರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಮುಂದೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಬರಬಹುದು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲವು ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಇರಲಿ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವಿಮರ್ಶೆಯಿರಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಆ ಸೊಸೈಟಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗತಕ್ಕ ಸರಹದ್ದಿನೊಳಗಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ಸೊಸೈಟಿಯವರು ನನ್ನನ್ನು ಅದರ ಸದಸ್ಯತ್ವದಿಂದ ತಳ್ಳಿಹಾಕಬಹುದು. ಅಷ್ಟು ಶಿವಾಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಜಾತಿ, ಮತಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂಥ ವಿಷಯ.

Mr. SPEAKER.—'Class' does not mean 'community.'

ಶ್ರೀ ಬಿ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ.—ಈಗ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು ತಿಳಿಸಿದ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ನನಗೇನೂ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈ (3) ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನ (ಎ) ಮತ್ತು (ಬಿ) ಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಗಾಗಿ ಈ 'class' ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಾಯತೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 'ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್', 'ಸೆಕೆಂಡ್ ಕ್ಲಾಸ್' ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಿದರು ? ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಲೂಂ ಸೊಸೈಟಿಯೊಂದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದರೋ ಅದಂತೂ ನನಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

But the word 'class' should be definitely defined.

Sri P. R. RAMAIYA.—It refers also to the individual member as to which class he belongs. It does not apply merely to societies.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—At the time this was put in, all these factors were considered. There are some societies as was mentioned by Hon'ble Member Sri Narayanaswamy like the Graduates' Co-operative Societies. Then there are societies for non-official servants of Co-operative Banks like the Supervisors, Accountants and others who are employees in Central Bank and others. They have got Co-operative Movement Societies for themselves. To include some of these which cannot come under some occupation, we said they all belong to one occupation. The peon and the Accountant in a Co-operative Bank, would all form co-operative societies. To cover some of these difficult cases, this clause was included. They might not be in the same village ; they might live in neighbouring villages, and it was necessary to include them all.

3 P.M.

Sri P. R. RAMAIYA.—The Minister has only referred to the class of societies. I am not speaking of societies as such. But here it is said : "whether any person belongs to any particular class or occupation". It is not merely society as such. I want to know the implication of the term 'any person belongs to any particular class'.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—That is simple. If we had a Graduates' Co-operative Society, it will have to be decided by the Registrar whether it applies to the individual concerned. Suppose we include the area of operation for a co-operative society, but if some of the members live outside the area of operation and if they are entitled to become members of a co-operative society, then also we had to find a method by which we could include them. Now, I have given you some of the examples. These are real difficulties. I was thinking myself of a society of non-official servants of the Hospet Central Bank. They have got a co-operative society. Some of them are supervisors who live outside Hospet.

But still, they are members of this co-operative society. They come under a class. The class is that they are servants of the Central Bank. So, this would solve the difficulty we come across with very often, Sir.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—On page 3, land is defined as follows.—

> "Land shall mean land to which the Mysore Record of Rights Act, 1927, is applicable;"

Is this Act applicable to Bellary area also?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Gradually we are applying all the Mysore Acts to Bellary. So that would be covered.

Mr. SPEAKER.—Now, the House will rise for Lunch and meet at 3-35 P.M.

The House adjourned for Lunch at Five Minutes past Three of the Clock and met again at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

(MR. SPEAKER in the Chair).

MYSORE ELEMENTARY EDUCATION (AMENDMENT) BILL, 1955.

Clause 3.—(contd.)

Mr. SPEAKER.—Are you going to complete your Bill, Sri Ramachandra Rao?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—Yes, Sir. Both education cess and local cess were being levied under Section 114 of the Land Revenue Code and Manual. Subsequently in 1941, the Elementary Education Act for which we are now seeking an amendment was passed. Then they tagged on this education cess to items on which local cess was being levied, meaning thereby that it was identical thing. That happened in 1941. The sources for this taxation were the same. But in order to define it in as short a manner as possible, they said 'on items on which local cess was levied'. Again in 1952, the items on which local cess was levied was defined in Section 106. The Government further took over the District Boards. In 1952, they said 'entire local cess on land revenue, excise and forest revenue excluding the cost of collection'. In the same year there was an amendment. And this amendment is: 'the local cess at the rate of one anna in the rupee on all items of land revenue and forest revenue'. They omitted in Section 105A, excise revenue, but lower down they said "amount equal to 1 1/7th of the excise revenue collected in the area within the jurisdiction of the District Board excluding the cost of collection." In the corresponding Sections of the Education Act, they did not do it. So, by subsequent definition, and re-defining of local cess, the original intention of 1941 Act became inoperative but collections went on on that basis. In order to regularise that basis, we have simply said in this Bill 'on all items of land revenue, forest and excise'. So, there is no fresh taxation. They are already being levied and collected and it is only to regularise that we have brought this Bill. It is based on the original Land Revenue Code and Manual.

Sri T. C. BASAPPA (Tarikere).—What is meant by 'all items of land revenue, forest revenue and excise revenue'? Does it not mean including all revenues of forest and excise?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—If my Hon'ble friends have no objection, I am prepared to accept the amendment to the effect 'on all items on which it is being levied now'. It is after all just to regularise what is being done.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narasipur).—That is enough.

Mr. SPEAKER.—So, 'on all items of land revenue, forest revenue and excise revenue on which cess is being now collected'.

***Sri K. PUTTASWAMY** (Srirangapatna).—We cannot say 'on all items on which local cess is levied or collected now' in an Act. Whenever any points arise, the date on which this amendment becomes law, will have to be taken into consideration. It is much better we say categorically on which items of revenue, education cess is going to be collected.

(SRI K. PUTTASWAMY.)

As the Hon'ble Minister already said, education cess is being collected on all items of land revenue, excise revenue and forest revenue.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—On definite portions of forest revenue.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—This is not an invention of mine. It could be seen from the existing Act itself, as to the items on which local cess is being levied. I quite agree that enumeration of items would be quite proper and should have been done. But in view of what has happened, and in order to regularise what is being done, I am putting forward this Bill. Further, I want to point out one thing more. In order to carry out the intentions of the Act, you may even say: "on all items on which education cess was being levied in 1941." That would clarify and justify the present practice. If you want the list, we will further publish the entire list itself. I can give you that assurance.

Sri K. PUTTASWAMY.—Now that the question has come up before the House, is it not possible for us to state and be definite on what items of revenue we are going to levy education cess? Now, even though it is an old Act, I do not concede for a moment that this is a correct way of legislating if we say 'on all items on which local cess is now being levied'. Now that it has come up, it is open for us to correct it and also to make it definite, on which items of revenue we would like to collect education cess.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—I am sorry. I may submit that it is to regularise the present practice. In order to remove any confusion, I would give a list and we are going to promulgate another legislation, if need be for the benefit of the raiyats.

Mr. SPEAKER.—The present clause does not seek to levy or devise a method to levy additional cess on items on which cess is not levied now.

Sri K. PUTTASWAMY.—I am not objecting to the form in which the amendment is sought to be moved Only I object to the readiness of the Minister in accepting the suggestion that was thrown by one of the members to the effect that we may say 'on items of revenue on which local cess is now being collected'. That is not correct. Now, the Government have brought forward a Bill. As the Bill is now brought, there is absolutely no difficulty in accepting it.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ನೋಟಿಫಿಕೇಷ್ ಕೊಟ್ಟು ಷೆಡ್ಯೂಲಲ್ಲಿ ಈ items ಎಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಆಗಬಹುದು. ಅದು ಬಿಟ್ಟರೆ regularise ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. 1952ರ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ excise ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ regularise ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—1952ರ Actನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ item ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು original Act ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಹೋಯಿತು. Repeal ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. Original Act ಪ್ರಕಾರ collect ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು regularise ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಷೆಡ್ಯೂರ್ ಕೊಟ್ಟು, ಬೇರೆ ನೋಟಿಫಿಕೇಷ್ ಪಬ್ಲಿಷ್ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ items ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿ mention ಮಾಡಿದರೆ satisfy ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಇದರಲ್ಲಿ confusion ಏನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ಐಟಮ್ಮಿನ ಮೇರೆ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತೆಂಬುದು vague ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು clarify ಮಾಡಬಹುದು. ಫಾರೆಸ್ಟ್, ಎಕ್ಸೈಸ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂಗಳ ಮೇರೆ collect ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ, ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಎಕ್ಸೈಸ್ ಡಾಬುಗಳಲ್ಲ ಎಲ್ಲದರ ಮೇಲೂ ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಚಕ್ಕೆ ಹರಾಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸೆಸ್ ವಸೂಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ತರೆ ಹೊರೆಗಳ ಮೇಲೇನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಂಥ ಐಟಂಗಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು exclude ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲೇ 'on such items of Land Revenue on which cess was being collected' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು. ಅದ್ದರಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಏನೂ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣ, ಈ ಸೆನ್ಸನ್ನು accept ಮಾಡುವುದರಿಂದೇನೂ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಏನಾದರೂ clarification ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾದರು ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸನ್ನು ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಕೊಡುವುದೂ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದರ ಮೇರೆ ಯಾವಾಗ ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಚಿವರು ಜವಾಬು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಇನ್ನೂರ ಐವತ್ತು ಎಲಿಮೆಂಟರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿವ್ವಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಇತರ ಸಹಾಯ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್)

ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಆದರೆ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ. . . .

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದರ ಮೇಲೆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಬಂದಾಗ ತಾವು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಿಲ್ಲ. There is no collection of additional cess under this Bill. Therefore all that is relevant be while discussing Demands cannot raised here.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರ ಅಳಿವು ಉಳಿವು ಎಲ್ಲವೂ ಇರುವುದು ವಿದ್ಯೆಯಮೇಲೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದಿಗೂ ಉತ್ತಮ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 45 ನೆಯ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ, ಸಾಧ್ಯಸಾಧ್ಯತೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಣಕಾಸಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಾದವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಒಪ್ಪುವುದೆಂಬುದೇ ಅರ್ಥ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೇನೂ ನಾವು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಮಾಡು ವುದಕ್ಕಾಗದಿದ್ದರೆ ತೆರಿಗೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೋ, ಆಗ ಅದರಂತೆ ವಿದ್ಯಾಸೌಕರ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸುವ ಜವಾ ಬ್ದಾರಿಯೂ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಪಟ್ಟಣ ವಾಸದವರಿಗೆ ನ್ಯೂಲನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವವ ರಿಗೆ ಆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಏನೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬೇರೆ ತಂದು ಮತ್ತೂ ಸಂಶಯ ವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಹತ್ತು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ನರ್ಕಾರದವರು ಒಂದಿಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮೇಲೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 25 ಅವರಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ನರ್ಕಾರ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು bold step ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ನ್ಯೂಲು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬಯಸು ತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹೇಳಿಕೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ 230 ನ್ಯೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಏನೆನೋ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ 28 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಲ್ಲಿ 3,000 ನ್ಯೂಲುಗಳನ್ನಾದರೂ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚಾಗುವು ದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ, ಇಡೀದೇಶಕ್ಕೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸೌಕರ್ಯ ವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದ ನಾನು ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸು ತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರು ವುದು ಮೂರೇ ಕ್ಲಾಜುಗಳು. ಮೊದಲನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದೇ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರೇ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಹೊಸ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿ ದ್ದೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಎಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಜು ಕೇಷನ್ ಫಂಡ್ ಎಂಬುದು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇದೂ ಕೂಡ ಯಾವ ರೀತಿ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆಯೋ ಅದು ಸಮರ್ಪಕ ವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ, ಈಗ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸು ವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ Compulsory Educationನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವ ಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲೇ ಅದು ನಿರೂಪಿನಲಾಗಿದೆ. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಪೈಮರಿ ಹಾಕಿರುವುದು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನವೂದುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊಸದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ ವಸೂಲಾಗುತ್ತದೆ, ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ, ಎಕ್ಸೈಸ್ ಮತ್ತು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವುದರಮೇಲೆ levy ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ. ಅವು ಯಾವಯಾವುವು ಎಂದು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಈ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಂಡಿ ಸುತ್ತೇನೆ.

I beg to move :

'That in Clause 3 after the words "All items of Land Revenue, Forest Revenue and Excise Revenue" the words "on which Education Cess is now being levied" shall be added.'

Mr. SPEAKER.—The question is :

'That in Clause 3 after the words "All items of Land Revenue, Forest Revenue and Excise Revenue," the words "on which Education Cess is now being levied" shall be added'

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That Clause 3 as amended stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 3 as amended was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 1, Title and Preamble. The question is:

"Clause 1, the Title and the Preamble stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 1, The Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—I beg to move:

That the Mysore Elementary Education (Amendment) Bill, as amended, be passed.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"The Mysore Elementary Education (Amendment) Bill, 1955, as amended be passed."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Now the Co-operative Societies Amendment Bill.

MYSORE CO-OPERATIVE SOCIETIES (AMENDMENT) BILL, 1954.

Motion to consider.—(contd.)

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).–ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಂದಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಗ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸೊಸೈಟಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿಂದ. ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಹಾಕಿದರೆ ಹೋಗಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತದೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಅವಸ್ಥೆಯೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಯಿತು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನರ್ಕಾರದವರು ಈಗಲೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಇರುವ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು rejuvenate ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ; ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಅವರು ಕೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಅದಕ್ಕೆ ಇದೆ; ಆದರೆ, ಇರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತನಿಖೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ, ತನಿಖೆಯ ರಿಪೋರ್ಟಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರಾಶೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ defalcation ಆಗಿರತಕ್ಕ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಿದೆ. ಅದರೂ action ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಬೇಕೆಂದೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆದರೂ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ದುಡ್ಡು ತಿಂದುಹಾಕಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಗಳೇ ಸಾಲದೇ! ಕ್ರಮಿನರ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡಿನಲ್ಲೇ ನಾನಾ ಅವಕಾಶಗಳಿಲ್ಲವೇ! ಈಗತಾನೆ ಎಂಟು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ 18,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ವರ್ತಮಾನ ಬಂತು. ಆ ವರದಿ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ, ಅದರ ಮೇಲೆ ನರ್ಕಾರದವರೇ ಆಗಲಿ, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರೇ ಆಗಲಿ ಏನು action ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು? ಯಾವ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಹೋದರೂ, ವಿಚಾರ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದರೆ ಏನಾದರೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ನಡೆಯಿತು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಮೂರುನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತಾಪತ್ರಯವಿರಲಿ, ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಇತರ ಕೇಂದ್ರ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇನು, ಲಂಚ ರುಷುವತ್ತುಗಳೇನು, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುರ್ವ್ಯಯ ನಡೆದಿದೆ, ಅದಕ್ಕೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ಏಮಾರ್ಕ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

4 P.M.

ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆಯೆ ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂ ರೋಪವಾದರೂ ಆದ ದಿವಸವೇ ಏಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು? ಸೊಸೈಟಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದರ ಮೇಲೆ ಏಕ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಕೂಡದು? ಹಾಗೆ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳದೇಯಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ ಹುದ್ದೆಯೇ ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನ್ನಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿ ರೋಪವಾಯಿತೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಹೋಗಿ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕ್ಲಾರ್ಕ್‌ಗಳಾಗಲ, ಇತರರಾಗಲಿ ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ 200 ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸುಗಳು ನೇರಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆದರೆ ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರು ಸಹ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಅವರು ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂ ಸಹ ರೋಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಇಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದರೂ ದೂರು ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಇರಾಖೆಯವರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ರೋಪವಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇನಾದರೂ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡರೆ ಒಂದು ಪ್ರಭಾವ ಬರುತ್ತದೆ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಮೇಲಿನಿಂದ ಸೂಚನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಉಭಯ ಸಂಕಟ. ಹಣ ತಿಂದು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅನೇಕ ನಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಯೇ ಮಾಡಿಲ್ಲ; ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ

ಕೂಡ ತಪ್ಪಿಸಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗಿರುವ ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಆಕ್ಷೇಪವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನಾದರೂ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇರೆ ಚಾಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಡೆಯುವವರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ಭಪಾವಣೆಯಾಗುವಾಗ ತಕ್ಷಣ ಏಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ ರೋಪಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆ? ಅದರ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ? ಈಗ ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಶೇಖರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಸೊಸೈಟಿಯಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಷೇರು ಕೊಡಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ಪುನಃ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಸೊಸೈಟಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಇವೆ; ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿಯೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿಯೂ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಆಡಳಿತ ದಕ್ಷತೆಗೆ ರೋಪ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ದಕ್ಷತೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆಡಳಿತ ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೇಡಿಗಳ ಕೈಲಿ ಚಂದ್ರಾಯುಧ ಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡವ ಹಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ನಡೆಯುವುದು ನಡೆದೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಸಾಕಿದರೆ ಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಧೈರ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಹಣ ಸಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಣ ತಿಂದುಹಾಕಿದವರನ್ನು ನುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಏನು ಪುರುಷಾರ್ಥವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರಿಗಿರುವ ನಂಬಿಕೆ ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅರೀತಿಯಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ—ಹೊಸನಗರ).—ಜಮೀನಿಲ್ಲದಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೇನಾದರೂ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕೆಲಸಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ, ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಆ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಲೇವಾರಿಯ ಮೇರೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಹತೋಟಿಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂಥ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಈ ದಿನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ತದನಂತರ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕೂಡ ಈ ಮಸೂದೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳೊಡನೆ ಪುನಃ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಈ ಮಸೂದೆ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಂಥ ಸಲಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ನೆರವನ್ನು, ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮೇರೆ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅನುಕೂಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಕಲ್ಪಿಸಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಸಹಸ್ರಾರು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಭೂಮಿಹೀನರಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಖಾತೆಯಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇಂಥ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ಯಾವ ಸಾಲ ವಗೈರೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಖಾತೆ ಜಮೀನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅವರು ಸಹಸ್ರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕೆಲವು ತೋಟಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಗೇಣಿ ರೂಪವಾಗಿ ಜಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಂತ ಜಮೀನಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿ ಪದ್ಧತಿ ಮೇರೆ ಅನೇಕ ವರ್ಗದ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಲೋಸುಗ ವ್ಯೆಯಕ್ತಿಕವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿ, 'ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಜನರಿಂದ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾರೆ,' ಎಂದು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಸಹಕಾರ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇರೆ ನೂರಾರು ಜನರು ಸೇರಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೇ ಇದ್ದಾರೆಯೇ? ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೇ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲವು ಜನರ ಸ್ಥಿತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖಾಂತರ ಹಣ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಒಂದು ವ್ಯಾವಿಷನ್ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯವರು, ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳು ಅಂಥ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರೆ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಾದರೂ ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅಡವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ, ಅದರ ಮೇರೆ ಥಾರ್ಡ್ ಕ್ರಯೇಟ್ ಮಾಡದೆ, ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಪಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*ಡಾ॥ ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡ (ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಮಾತನಾಡಿದವರ ಹೈಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು

(ಡಾ॥ ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡ.)

'ನಿಮಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಚೆರಾವಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಕ್ಟಿನ ಪ್ರಕಾರ ಎಳೆಕ್ಟೆವ್ ಸ್ಪೆಪ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನರಿಯಾದ ಪ್ರಾವಿಷ್ಟ್ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. ನಂ'ಘಾರ್ಜ್ ನೆಕ್ಷನಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಸಜೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟು ದಿವನಗಳವರೆಗೂ ಏನೇ ನಂ'ಘಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿದರೂ ಹದಿನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಹದಿಮೂರನ್ನು ಎಳೆಕ್ಟಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಲು ಈಗಿರುವ ಪ್ರಾವಿಷ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇರುವ ಅವಕಾತದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲನಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ನದ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳವರೂ ಈ ದಿವನ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಷಾರ್ಟ್ ಟರ್ಮ್ ರೋಕ್ ಏನಿತ್ತೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ಲಿಯರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಮೂರನೆಯ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರೂ ಕೂಡ ಕ್ಲಿಯರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದಕಾರಣ ಕೆಲನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಕೇನುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಛಾರ್ಜನ್ ಸಹ ಫೈಂ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ಇದ್ದೇವೆ. ಆಡಿಟ್ ಆಗದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಆಡಿಟ್ ಇರಾಖೆ ಏರ್ಪಾಡಾದ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಸೊಸೈಟಿ ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಾವ ಆಡಿಟ್ ಇರಾಖೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಆಡಿಟರುಗಳು ಯಾವ ಇಕ್ಷ್ಲುಯೆನ್ಸಿಗೂ ಒಳಗಾಗದೆ ಕೆಲನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಮೇಲೆ ಚಾರ್ಜ್, ಎಚಾರಣ್ ಆ ದಿವನದಿಂದ ಜರುಗಿನುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ವಿಚಾರಣ್ ಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ತಪಶೀಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ (ಮಳವಳ್ಳಿ—ಅನುನೂಚಿತಜಾತಿಗಳು).—ಅಷ್ಟು ಮೊಬಲಗು ಡಿಫಾಲ್ಕೇಷ್ಟ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ನಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನನ್ಪೆಷ್ಟನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂತವನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಡಾ॥ ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡ.—ಈಗ 15 ದಿವನದ ಒಳಗೆ ಆಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಪಟ್ಟವರೊಬ್ಬರು ಇನ್ನೂ ನಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೂಡ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ತನಿಖೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಯಾರು ನಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಾವುದೂ ಗೊತ್ತಾಗದೇ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು landless agriculturistsಗೆ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾಲ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಆ ರೀತಿ ಕೇಳುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಈಗ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ವ್ಯವನಾಯ ಮಾಡುವಂಥ ರೈತರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಯಾವ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಭೂಮಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ನಾಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಒಂದು ಪ್ರೊವಿಜ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲ ತತ್ವ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾದ ಹಾಗೆ 'One for all and all for one' ಎನ್ನುವಂತೆ ಪರನ್ಪರ ನಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಈ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ತತ್ವ. ನನ್ನ ನ್ವಂತ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ಈ landless agriculturists ಎಂದು ಯಾರಿವ್ವಾರೋ ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಮೆಬಂದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಅಗಲ, ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ಆಸ್ತಿ ಅಗಲ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಪರಿಚಯ ಇರುವ ನೊನೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಾಲ ನಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಆಧಾರ ಎಂದರೆ ಇತರ ನದನ್ಯರು 'ಅವರು ವಾಪನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಕೊಡಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ Surety ನಿಂತರೆ ನಾಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ ಇಲ್ಲದಂಥ ರೈತರು ಅನೇಕಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ಹೆಚ್ಚುಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರಿಗೆ ನಹಕಾರ ನಂಘ ಎಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲನ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಕಷ್ಟವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ಮೆಂಬರುಗಳು, ನೆಕ್ರೆಟರಿ, ಪ್ರೆನಿಡೆಂಟ್ ಅದವರು ಆಯಾ ನೊನೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ಪಾರ್ಥ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ, ಜನರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. Short-term Credit ನೊನೈಟಿಯೊಳಗೆ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೇ ಆಗಲ ಅವನಿಗೆ ಆಧಾರ ಇರಲಿ, ಇಲ್ಲದೇ ಇರಲಿ ಅವನು ಗೇಣಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ, ಎರಡು ನಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ನಾಲ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವ್ತೆತ್ತಿನ ದಿವನ ಅವನಿಗೆ ಬತ್ತನ ಬೀಜ ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕಾರಣ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ನೊನೈಟಿಯವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟು, ಆತನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ನಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾತ ಪುಂಟು. ಇಂಥ ನೊನೈಟಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜರುಗಿನುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಈ ನಹಕಾರ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟು ಕೆಲನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ನಹಾಯವನ್ನೊದಗಿನಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಇದೆ.

This may be taken into consideration.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the Mysore Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1955, as passed by the Legislative Council, be taken into consideration."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Now, we shall take the Bill clause by clause. Clause 2. There is an amendment in the name of Sri Bheemappa Naik.

***Sri A. BHEEMAPPA NAIK.**—I move:

"That in Clause 2, the words commencing from 'and' after the

words 'sanction of Government' in line 5, and ending with '"one thousand rupees" shall be added' in line 9, shall be deleted."

ಸ್ವಾಮಿ, ಮೈಸೂರು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಕ್ಟಿನ ಹಿಂದಿನ 7ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಲಾಸು ಯಾವ ಸದಸ್ಯನೇ ಆಗಲೀ 1,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಷೇರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇತ್ತು. ಅದು ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದರು. ಅದರ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇಷ್ಟೇ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪಾಂಡವಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿ ಯಲ್ಲಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಯಾವುದಾ ದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ಷೇರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿ ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಅದರೆ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಈ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೇ ಆಗಲಿ 1,000 ಷೇರುಗಳಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಒಂದೇ ಒಂದು ಷೇರು ಇರಲಿ ಅತನಿಗೆ ಇರತ ಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಓಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತ powerful ಆಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅಷ್ಟುಹಣ ಸಾಧಾರಣ ಜನರಿಗೆ ಬೇರೆ ವಿಧ ದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಕೈಗಾ ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂಬ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದರು. ಮತ್ತು ಈಚೆಗೆ All-India Co-operative Conference ಆದಾಗ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, 'ಸರ್ಕಾರದವರು partnership ಮೇರೆ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಷೇರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು' ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಸೊಸೈಟಿಯವರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣಪಡೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದಲ್ಲಿ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ಷೇರು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ತಂದಿರುವ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲೇ ತಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟಿವ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಸಹಕಾರ ತತ್ವದ ಮೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಒಂದು ತತ್ವಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 10,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಯಾರಾದರೂ ಷೇರು ಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಪೇಕ್ಷಪಟ್ಟರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು ಎಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಇಂಥಾದ್ದೇ ಒಂದು ಪ್ರೊವಿಜ್, ಬೊಂಬಾಯ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇದೆ. ಅದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವ ರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That in Clause 2, the words commencing from 'and' after the words 'sanction of Government' in line 5, and ending with '"one thousand rupees" shall be added' in line 9, shall be deleted."

ಡಾ॥ ಆರ್. ನಾಗನಗೌಡ.—ಇದು ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟಿವ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕಾರವಾದ ತರುವಾಯ ರೂರಲ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಸರ್ವೇ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಸಹ ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಸಹಕಾರ ತತ್ವದಮೇರೆ ಜನರಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಾಲಕೊಡು ವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮೂಲಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ದರಿಂದ 1,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಲಿಮಿಟ್ ಮಾಡಿ ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಮೊದಲು ನಾವು ಏನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದೆವೋ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈಗ ಶ್ರೀಪಾರ್ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That in Clause 2, the words commencing from "and" after the words "sanction of Government", in line 5 and ending with, '"one thousand rupees" shall be added', in line 9 shall be deleted."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That Clause 2 as amended stand part of the Bill".

The motion was adopted.

Clause 2 as amended was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clauses 3 to 13 there are no amendments. The question is:

"That clauses 3 to 13 stand part of the Bill".

The motion was adopted.

Clauses 3 to 13 were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 14: There is an amendment to Clause 14 by Sri A. Bheemappa Naik.

***Sri A. BHEEMAPPA NAIK.**—I move:

"For Clause 14 the following shall be substituted:

14. Substitution of new section for section 49 of Mysore Act LII

(Sri A. Bheemappa Naik.)

of 1948.—For section 49 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

"49. Surcharge.—(1) Where, in the course of an audit under section 20 or an enquiry under section 39 or an inspection under section 40 or the winding up of a society, it appears that any person who has taken part in the organisation or management of the society or any past or present president, secretary, member of the managing committee or officer or any member of the staff of the society has misapplied or retained or become liable or accountable for any money or property of the society or has been guilty of misfeasance or breach of trust in relation to the society, the Registrar may, on a report received from the officer conducting the audit or holding the inquiry or inspection, or of the liquidator or on an application received from any creditor or contributory or the managing committee of the society or of his own motion, examine into the conduct of such person and after giving reasonable opportunity to the person concerned to submit his explanation, make an order requiring him to repay or restore the money or property or any part thereof respectively with interest at such rate as the Registrar thinks just or to contribute such sum to the assets of the society by way of compensation in regard to the misapplication, retainer, misfeasance or breach of trust as the Registrar thinks just.

(2) The order of the Registrar under sub-section (1) shall be final unless it is set aside by the Government on application made.

(3) Any sum ordered under this section to be repaid to a society or recovered as a contribution to its assets may be recovered on a requisition being made in this behalf to the Deputy Commissioner by the Registrar in the same manner as arrears of land revenue or in the manner provided in section 64.

(4) This section shall apply notwithstanding such person or officer may have incurred criminal liability by his Act."

ಹಿಂದೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿದ್ದರೆ ಆ ದಿವನ ಯಾರು ಯಾರು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಹಣಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಪಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಬಂದೋಬಸ್ತು ಬೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಹಿಂದಿನ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಲಾಸು ಇದೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದವರು, ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಆಗಿದ್ದವರು ಅಥವಾ ಇತರ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವರು ಅಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ರವರು ವಿಚಾರಣೆಮಾಡಿ ಯಾರು ಯಾರು ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಕಂದಾಯದ ಬಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವಂತೆಯೂ ಕೂಡ ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. ಮತ್ತೆ ಅಂಥ ಆಜ್ಞೆ ಆದಾಗ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಅದರಮೇರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೂ ಕೂಡ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಇತ್ತು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾದಮೇರೆ, ಲ್ಯಾಕೂನ ಆಫ್ ಲಾ ಎಂದು ಇದೆ, ಅದನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗ ಬಹಳ ತಡ ಆಗುವ ಪ್ರಮೇಯ ಒದಗುತ್ತದೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಿಂದ ಚೆಕ್ಕಿಕರ್ ಗ್ರೌಂಡ್‌ಮೇಲೆ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಸ್ವತ್ತು ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅವನು ಹುಲಿಯಾಗಿಬಿಡುವ ಸಂಭವ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ 'ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕೊಡುವುದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ಅಪೀಲು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ, ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರಬೇಕು' ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಹಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದರೋ ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿತೋ ಅದು ಕೂಡದು ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲು ತಂದಿದ್ದ ರೀತ್ಯಾ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕೆಲವರು ದುಡ್ಡು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೋ ಅವರಮೇರೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದರ ಉದ್ದೇಶವೇ ಹೊರತು ಯಾರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ, ಪ್ರಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ಪೋಲಾಗದಂತೆ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲು ಯಾವ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೋ ಅದು ಸಾಧು

ವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನೇ ನಾನು ಪುನಃ ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved.

"For clause 14 the following shall be substituted :—

14. Substitution of new section for section 49 of Mysore Act LII of 1948.—For section 49 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely.—

"49. Surcharge.—(1) Where, in the course of an audit under section 20 or an enquiry under section 39 or an inspection under section 40 or the winding up of a society, it appears that any person who has taken part in the organisation or management of the society or any past or present president, secretary, member of the managing committee or officer or any member of the staff of the society has misapplied or retained or become liable or accountable for any money or property of the society or has been guilty of misfeasance or breach of trust in relation to the society, the Registrar may, on a report received from the officer conducting the audit or holding the inquiry or inspection, or of the liquidator or on an application received from any creditor or contributory or the managing committee of the society or of his own motion, examine into the conduct of such person and after giving reasonable opportunity to the person concerned to submit his explanation, make an order requiring him to repay or restore the money or property or any part thereof respectively with interest at such rate as the Registrar thinks just or to contribute such sum to the assets of the society by way of compensation in regard to the misapplication, retainer, misfeasance or breach of trust as the Registrar thinks just.

(2) The order of the Registrar under sub-section (1) shall be final unless it is set aside by the Government on application made.

(3) Any sum ordered under this section to be repaid to a society or recovered as a contribution to its assets may be recovered on a requisition being made in this behalf to the Deputy Commissioner by the Registrar in the same manner as arrears of land revenue or in the manner provided in section 64.

(4) This section shall apply notwithstanding such person or officer may have incurred criminal liability by his Act."

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಮಾಗಡಿ).—ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಆ ರೀತಿ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯ. ಇಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವಾಗ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದವರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುವ ಮನೋಭಾವ ಅವರಲ್ಲುಂಟಾಗುವುದಾದರೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಸಹಕಾರ ತತ್ವವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಸರ್ಕಾರದ ಧ್ಯೇಯ ಏನಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸಾಧುವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸರಕಾರದವರು ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹಣದ ಭದ್ರತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಮನವಿಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Dr. R. NAGAN GOWDA.—Sir, the amendment as now moved by the Hon'ble Member is almost word for word the same as the one that was originally brought forward in the Council stage. Both the Joint Select Committee and the Council adopted part of the amendment that was brought forward. Now, since it was thought that the time has come for this part of the amendment also to be adopted, and since it has been brought as an amendment again, the Government will accept the amendment.

4-30 P.M.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"For Clause 14 the following shall be subtituted :

(MR. SPEAKER.)

14. Substitution of new section for section 49 of Mysore Act LII of 1948.—For Section 49 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely.—

"49. Surcharge. (1) Where, in the course of an audit under section 20 or an enquiry under section 39 or an inspection under section 40 or the winding up of a society, it appears that any person who has taken part in the organisation or management of the society or any past or present president, secretary, member of the managing committee or officer or any member of the staff of the society has misapplied or retained or become liable or accountable for any money or property of the society or has been guilty of misfeasance or breach of trust in relation to the society, the Registrar may, on a report received from the officer conducting the audit or holding the inquiry or inspection, or of the liquidator or on an application received from any creditor or contributory or the managing committee of the society or of his own motion, examine into the conduct of such person and after giving reasonable opportunity to the person concerned to submit his explanation, make an order requiring him to repay or restore the money or property or any part thereof, respectively with interest at such rate as the Registrar thinks just or to contribute such sum to the assets of the society by way of compensation in regard to the misapplication, retainer, misfeasance or breach of trust as the Registrar thinks just.

(2) The order of the Registrar under sub-section (1) shall be final unless it is set aside by the Government on application made.

(3) Any sum ordered under this section to be repaid to a society or recovered as a contribution to its assets may be recovered on a requisition being made in this behalf to the Deputy Commissioner by the Registrar in the same manner as arrears of land revenue or in the manner provided in section 64.

(4) This section shall apply notwithstanding such person or officer may have incurred criminal liability by his Act."

The motion was adopted.

MR. SPEAKER.—The question is :

"That Clause 14 as amended stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 14 as amended was added to the Bill.

MR. SPEAKER.—Clauses 15 to 18 both inclusive. The question is :

"That Clauses 15 to 18 both inclusive stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 15 to 18 both inclusive were added to the Bill.

MR. SPEAKER.—Clause 1. The question is :

"That Clause 1 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 1 was added to the Bill.

MR. SPEAKER.—Title and Preamble. The question is :

"That the Title and the Preamble stand part of the Bill."

The motion was adopted.

The Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

DR. R. NAGAN GOWDA.—I move :

"That the Mysore Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1954, as passed by the Legislative Council and as amended, be passed."

In doing so, I just wish to thank the Hon'ble Members for supporting the

amendments that have been brought by the Government to the existing Act. The only object with which we have brought these amendments is to make the co-operative societies work better and be of increased service every day.

MR. SPEAKER.—The question is :

"That the Mysore Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1955, as passed by the Legislative Council and as amended, be passed."

The motion was adopted.

MOTOR VEHICLES (MYSORE AMENDMENT) BILL, 1955.

Motion to consider.

*SRI H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—Sir. I beg to move :

"That the Motor Vehicles (Mysore Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration."

This is a Bill praying for the amendment of two sections, namely, sections 62 and 64 of the Motor Vehicles Act. During the course of the working of this Act, while an appeal was preferred before the Government, certain legal issues were raised, namely, whether the Government or the S.T.A. had the power of issuing temporary permits or whether there should be a second appeal under the Indian Motor Vehicles Act. As the Act now stands, under section 64, there is a power of appeal to the S.T.A. on the order passed by any R.T.A. and on the order so passed by the S.T.A. there is no power of appeal, no power of revision according to the contention of some. This question was examined in the Law section. They advised that it would be better that in order to set at rest any doubt that might arise in the minds of some people. these two sections might be suitably amended. The S.T.A. also has recommended that the amendment is necessary. The President's permission also has been obtained and these amendments have been put in.

With regard to section 62, the amendment is to the effect that a temporary permit may be granted during the pendency of an appeal and before the appeal is disposed of by any appellate authority and in section 64, the amendment is to the effect that whoever is aggrieved by a decision of the S.T.A. may prefer an appeal to Government. There is no direct appeal from the decision of the R.T.A to the Government even as the tenor of the Act now stands-section 64. From the decision of the R.T.A. an appeal lies only to the S.T.A. and whoever is aggrieved by an order of the S.T.A. may come before the Government by way of appeal. These provisions are to be found elsewhere in Madras and Bombay. This amending Bill is brought forward with a view to clear the doubts in the minds of some and with a view to set at rest any points of controversy that may arise. This is a wholesome measure which is put in by the experience of the working of this Act for the last two years in the State and I request the House to accord their approval to this amendment Bill.

MR. SPEAKER.—Motion moved :

"That the Motor Vehicles (Mysore Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration."

*SRI A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—I do not know why the Home Minister is anxious to get more powers, even though he has powers only to grant temporary permits. To grant temporary permits he has the right under certain circumstances, for fairs, jatras or emergency circumstances under such circumstances and where it is inevitable. When a person applies for a licence and even before the consideration or final grant, if he approaches Government the Minister wants power to grant him the licence temporarily. Is that correct, I want to know ? Supposing before a young man becomes a graduate, to appoint him as an Amildar you give him a Degree temporarily because he has appealed and if he passes, regularise it, is that correct ? (*Interruption from Sri K. Pattabhiraman.*) That

(SRI A. BHEEMAPPA NAIK.)

is how this logic is inferred, though my friend Sri K. Pattabhiraman would have argued in a different way with his own logic. He has his own logic but I have a general logic. Whatever it is, this special power of granting licence for a line on application or for granting licence when a line is refused by the R.T.A. or S.T.A.—that is not correct. If he had no power under any circumstances, that would have been a different thing. In emergency cases, in cases where there are Fairs, Jatras or other events he can grant permit temporarily for a period, but this will not amount to it. It will be a permanent grant of licence and later on regularising it. This perhaps may give room for nepotism or anything—I do not want to use stronger words. It is not correct anyway. (*Sri J. Mohamed Imam.—Favouritism*) (*Interruption.*) But anyway this was tried in Madras; this amendment was brought in Madras and later on, they felt that it would be anomalous to have such power even in cases where an application for grant of line is made. Under such circumstances, to give powers to Government to grant licences would be very incorrect. I would not agree for such a provision being made or such a power being vested with anybody. Even in democratic Government it should not be brought. The Minister, when he moved the Bill did not tell us how there were difficulties in his way. Now there are instances. When a village panchayet road is formed, whether there is sufficient fund or not, whether that road is motorable or not, the roads are being spoiled and so many licences, disirable and undesirable, are being granted. Why should we give that power to the Government, why should it not be investigated properly? A man who has held licence for ages, if he applies, is there such an urgency for that person to get, pending disposal of that application, a temporary permit? It is not correct. Temporary permits are issued in different circumstances. You want to go to some jatra, some marriage, some function. There is a circumstance which necessitates a bus line to be opened for a definite period of 8 or 10 days. That is a case of emergency. But here definitely you say when an application is made for grant of a fresh route, you want temporary powers, pending the final disposal of such an application. For what purpose? All these years what were the difficulties? In the Statement of Objects and Reasons, the Minister should have stated in detail why he wanted this power. Therefore, I definitely say that this should not be given and I am definitely of opinion that it would not be safe for us.

SRI K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—Mr. Speaker, Sir, I would like to say a word or two on only one aspect of the matter and that is, what my Hon'ble friend from Molakalmuru has raised. It looks to me that the Home Minister has brought forward this amendment Bill mainly with a view to remove doubts that have arisen by virtue of a number of decisions of the several High Courts in India. The question will be like this. The term 'temporary permits' has been literally and technically described by the several High Courts in a particular manner, in the sense of saying that a temporary permit is a permit for a temporary purpose and period. In other words, what exactly has been envisaged by the Hon'ble Member from Molakalmuru, namely, a fair, a jatra or some function even taking place in a family, some of these special contingencies which could generally be foreseen, which nevertheless require some amount of adjustment—they are temporary purposes and a temporary permit will always be very valid and quite in order to be given. In fact, even as the rule stands, it has been generally said that the District Magistrate or the Deputy Commissioner or the R.T.A. concerned can give a temporary permit when such a temporary occasion arises for a purpose and for a period of a week or so; but the difficulty that arises is, if the result of giving temporary permit is to add to the number of bus permits already in the line, to add to the general services, the view taken by the High Courts is that that will not be competent as the law now stands. In other words, if you are going to give a

temporay permit, whatever may be the need or justification for granting the temporary permit, the overall considerations which must necessarily and readily weigh in granting the permit, unfortunately, the High Court says that, as the temporary permit is only a permit for a special purpose, for a temporary purpose, for a week or so, if in the result, in consequence of a temporary permit you are adding to the general services, you have no right to issue such permits under the law—either the S.T.A. or the Government or the R.T.A.; some Court says you have no right under the law to give a temporary permit; and that you can give only a permanent permit. Suppose there is a case where there is a real need for granting a temporary permit. Take an instance between Bhadravathi and Lakkavalli. Lakkavalli is a growing centre. A number of people have to be served, the labour population of Lakkavalli area have to be served. Therefore, you really feel that certain services will have to be opened between Bhadravathi and Lakkavalli or Shimoga and Lakkavalli. The need is there. If the High Court order is to be given effect to, you cannot give a temporary permit even though the need is very great; you can only give a permanent permit. The difficulty will be in regard to the granting of a permanent permit. The procedure will have to be followed and the procedure necessarily entails a length of time. They may take 3 months, 4 months or 6 months. It is to be notified in the Gazette; applications have to be received; objections, if any, have to be raised; all the procedure has to be gone through and that will necessarily entail sufficiently long time and you will have to wait for six months. Here is a case where the Government or the authorities concerned are convinced that there is imperative need for granting a permit. There is the High Court's direction that if there is that need nevertheless you can only give a permanent permit. 'Permanent permit' necessarily means a length of time. The result will be, there will be vacuum created. You have the mind, you have the conviction that it is to be given, but still the overall considerations that will arise as a result of the High Court decision will be, you have no right. Therefore, I feel that the fears expressed by my friend Sri Bheemappa Naik may be allayed to this extent. I am sure this will not be used, nor is it the intention of the Government or anybody to use this power capriciously. If the Government is really interested and convinced in a particular case, there is need to give temporary permits notwithstanding the fact that ordinarily the procedure would entail a length of time which in the circumstances would not be justified and reasonable, it is only in such extraordinary cases in order to give effect to the real conviction that they have in the matter, they last this power, It is only to meet a contingency of that kind that they have now taken power to give a temporary permit. I therefore appeal to the House to accord approval to the Hon'ble Minister because it is necessary. My friend was referring to Madras example. In fact, the Madras example has added to the difficulty. I request the Hon'ble Member to mark the word contained there, namely 'temporary permit' which is in contra-distinction to the word 'permanent'.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—It is not temporary permit; it is a new permit given for a temporary period, for a month or two.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—I am glad the Hon'ble Leader of the Opposition has raised the question. The High Court of Rajastan and other High Courts have taken the view that it should not be the object as the law now stands to use 'temporary permit' as a device in order to add to the services and go on endlessly like that. Therefore, they say that temporary permit will be for a particular expediency and occasion. That occasion cannot be elongated. For example, if you give a temporary permit to Sravanabelagola Jathra, Sravanabelagola Jathra must come to an end on a particular day. The time, occasion and event will be fixed in a temporary permit. So, there is no question of giving a temporary permit beyond that period. Similarly

(SRI K. PATTABHIRAMAN.)

if you take a temporary permit for a marriage occasion, it may be for 6 to 8 days; as soon as the marriage is celebrated, the occasion exhausts itself and the temporary permit exhausts itself. The object of a temporary permit should be merely to meet a contingency or accidental and unforeseen circumstances, it should not be to add to the regular services. But the event must be an important event which takes place over a period, say, of two months and the permit must be given for a temporary period of two months only and nothing more or nothing less. I gave the House the example of a case where in order to meet the growing needs of a locality like Lakkavalli you want to add to the services in order to meet the traffic for which otherwise the usual procedure had to be followed. The Government think that they should be clothed with sufficient authority to meet such a particular case. If I know the mind of the Hon'ble Minister aright, the idea is, there have been doubts expressed in some quarters by the High Court Judges who are entitled to a great deal of respect at the hands of any Assembly ; though it might not be a local High Court which gave its verdict on this point, anyway, by way of abundant caution and wisdom the Government have taken this step in order to remove such a lacuna in the law which might be pointed out later on. I assure the Hon'ble Member from Molakalmuru and also the Leader of the Opposition that this Bill, in my opinion, is a very innocuous measure and it is absolutely necessary and I think that the House will accord unanimous approval to this wholesome measure.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—I want to know whether proper words to suit the circumstances which you just mentioned could not be put here in place of this omnibus clause according to which you can grant temporary permit to anybody anywhere. The circumstances that you mentioned, that you assured on behalf of the Minister, are a different thing. It is a question of interpretation. So, you must put proper words to suit the occasion. Then we have no objection. You may say that temporary permits may be given for jatras or to meet any emergency or pending the decision of a finalisation in an emergency where there is a growing need for such buses. There is no such thing here like ' pending the grant of a permit to an applicant '. This is an omnibus clause. If my friend wanted temporary applications for such circumstances, we do welcome such a thing, but please put it in proper language. Between Bhadravati and Lakkavalli, Tunga Anecut is being built and heavy traffic is envisaged and there are now one or two bus lines and the High Court decisions are to the effect that where there are lines, you cannot grant temporary permits. So, under such circumstances, it may be necessary that, before granting permanent permits, you may have to allow them to meet the emergency and need by granting certain temporary permits. I have no objection to that. But put it in such a language as to bring about only such circumstances and not other things. If my friend were to read through the clause, he will surely be convinced that it embraces all kinds of grants and permits.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—All kinds of temporary things which finalise themselves into permanency.

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Periyapatna).—I would like to know from the Hon'ble Minister whether sub-clause (c) of-62 will not meet the needs of a contingency of the kind visualised by the Hon'ble Member. Sub-clause (c) says :

> " (c) to meet a particular temporary need, and may attach to any such permit any condition it thinks fit."

To meet a need of the kind visualised by the Hon'ble Member, I think sub-clause (c) is sufficiently wide enough to clothe him with sufficient power. I would like to know why it would not be able to meet this contingency.

Sri K. PATTABHIRAMAN. - I am glad both my friends have met us halfway. My friend Sri Bheemappa Naik who started straightaway with opposition has now come forward with this suggestion because after all clash of

intellects must always result in that. Now, the position is this : So far as I can see I would rather think the fears that you have will be met by the language as it is now. The position is like this. But here what Clause 2 (d) says is :

> " (d) pending the decision on an application for the grant or renewal of a stage carriage permit or a public carrier's permit or pending the decision of an appellate authority under Section 64 ".

The language is very clear. It is not a case of arbitrarily giving away temporary permit ; in fact, you should be happy and you should congratulate the Government for bringing the language into that form as it has now been done. Supposing the language was not like that ; then the contingency that I felt could not be met because arbitrarily the authority concerned could have given a temporary permit to anybody. What they say is, in the case of granting a temporary permit in the contingency that I have contemplated, it should be a subject matter of an application and only in such cases pending decision, temporary permits should be given.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—All these pending applications could be a hundred and one in every line. You said intelligence has dawned on us. I want you to reconsider whether you can intelligently interpret in that way that a certain contingency is alone contemplated where all applications come under that. That is what I want you to look into and interpret.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—I am afraid I have not made myself clear. What I was trying to make out is this. The language that is now employed in the proposed amendment justifies what I was stating for the information of my Hon'ble friend. What I said was : It is not in every case where a temporary permit is asked for on a slip of paper that the Minister, whoever it is, responsible or privileged to accord such permission, grants such a permit. It says only in one case can a temporary permit be granted and that it should be a subject matter of an enquiry and that is also a subject matter which is going to be disposed of. Therefore, it is correlated to the application before it ; it is only in that extreme case that a temporary permit could be granted. Therefore, I said the language employed was very helpful. Otherwise, if the language had been different, what could have been done would be that whenever a Minister felt like granting a temporary permit he could do so arbitrarily, capriciously or as has been suggested on different occasions, he could have given temporary permits to anybody. On the other hand, now they can exercise the power to grant a temporary permit only in cases where the matter is before an Appellate authority. I know my friend is a very able lawyer. We know what happens when we ask for a temporary permit. We ask for semething like a temporary injunction where we have asked for a permanent injunction. In that case a *prima facie* case is made out for a temporary injunction. In the nature of things, the court is seized of the question of injunction. It is only in such correlated situation that we get preliminary rulings of injunction. So, I appeal to my friend from Molakalmuru to appreciate the position. I should rather think that the Hon'ble Minister has placed restraint upon himself. He could have easily said that it is open to the authorities concerned to grant temporary permits. It is not that it shall be given to any one who asks for it. It should be asked in a particular form ; when that form is before me and if I am satisfied of using that discretion, I shall do it. That seems to be his thought.

Sri R. CHENNIGARAMIAH (Koratagere-Madhugiri—Scheduled Castes).—If it is before the S.T.A., can the Government give a permit ?

Sri K. PATTABHIRAMAN.—It must be an appellate body. I ask my friend to appreciate one thing. Please mark the words ' pending before an appellate authority '. So far as the orginal body is concerned, this temporary permit which is a subject matter of dispute has been negatived. Then an appeal has been filed. I ask you to consider that. It is only in such cases where the original body has refused to grant

(SRI K. PATTABHIRAMAN.)

permit, that may be a subject matter of appeal and when the appellate body is seized of such appeal, in such extraordinary cases, this will be done. So, mark the words 'pending the decision of the appellate body".

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The Hon'ble Member may please note the words "pending the decision on an application". It is not a case where appeal is pending. When an original application for grant of licence is made and when a decision on such application is pending, even in such cases temporary permit could be given.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—If there are four applicants, and if you grant temporary permit in favour of one applicant, is it not possible that others disagree? Let us make a distinction between the two authorities. There are two bodies at present. One is the Regional Transport Authority for granting a temporary permit and the other is the Appellate authority, that is, the State Transport Authority which also can issue temporary permit. What they say is, because there is some doubt expressed by several High Courts with regard to the grant of temporary permit during special emergencies, they have made their intention clear. They have not added anything more with regard to the Regional Transport Authority. I personally feel that the language employed in that section will meet the circumstances and we will be amplifying our intentions.

5 P.M.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Well, there is a contingency already existing. You are saying there will be an application. There is no application as envisaged between Bhadravati and Lakkavalli. Even there, he is empowered to give permit, that means on the application. It makes no difference. If I can file an application, I can go and get the permit. It is not the case of one line as Sri Chennigaramiah pointed out. Out of four persons who is to get the permit is the question. Here is a first rejection already. Somehow you go on appeal and you get preference over others. Filing of an application for permit during special circumstances is not a difficult task. If you file an application, you can argue the appeal. Without application nobody does it. It is not difficult to file an application at all. For lawyers filing of applications. is not difficult Pending the decision, we can go and ask for a temporary permit. That opportunity is also there. I want to know whether there is such an emergency as to put such clauses and phrases which would suit for a special emergency. Such contingency is already covered under clause (*c*) of section 62. Therefore there does not seem to be any need and the language employed is not correct to suit for special cases.

Mr. SPEAKER.—We are just in the midst of a very enlightened argument. Tomorrow we cannot get this opportnity.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—I would like to have one clarification. Supposing there are four applicants, and all the four applicants have got requisite qualifications to satisfy the conditions of the grant of a permit. In such instances, a temporary permit can only be granted in favour of one of the four. But all the four will be deserving, who is to be given preference first?

Sri J. MOHAMED IMAM.—All the four cannot have the same purpose, they will have different purposes.

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—When you grant a temporary permit in favour of one, will it not indirectly affect others while taking a final decision?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, I believe, it would have been much better—perhaps I might have committed a mistake in not having explained the matter at an earlier stage. I thought the circumstances of the case did not warrant it. I do not want to inflict a very long speech at the fag end of the day. Now I feel I have to mention, with relevant references to the Indian Motor Vehicles Act as to what exactly is the provision that empowers any authority to grant a temporary permit. I refer to section 62; may it be noted that is the only section under the Indian Motor Vehicles

Act where any authority derives power for grant of a temporary permit. It reads as follows.—

"62. *Temporary permits.*—A Regional Transport Authority may at its discretion, and without following the procedure laid down in section 57, grant permit , to be effective for a limited period not in any case to exceed four months, to authorise the use of a transport vehicle temporarily—

(*a*) for the conveyance of passengers on special occasions such as to and from fairs and religious gatherings, or

(*b*) for the purpose of a seasonal business, or

(*c*) to meet a particular temporary need, and may attach to any such permit any condition it thinks fit."

This is all the clause. What is now proposed by this amending Bill is : "After clause (*c*) of section 62 of the Motor Vehicles Act, 1939, (hereinafter referred to as the principal Act), the following word and clause shall be inserted, namely :—

"or

(*d*) pending the decision on an application for the grant or renewal of a stage carriage permit or a public carrier's permit or pending the decision of an appellate authority under section 64."

Under section 64, the power of appeal is given under certain conditions as could be seen from the scheme as envisaged under the Indian Motor Vehicles Act. The regional power, *viz.*, the power which has the right to grant a permit, whether it is temporary or permanent, is the Regional Transport Authority provided its jurisdiction comes within its own district—local jurisdiction as it is called. If the carriage is to be operated within two districts or within the border of any other State, then the S.T.A. has certain regional powers, someth ng like the High Court getting the power. The S.T.A. gets the regional power of the R.T.A. What happens in a case like that ? Sub-clause (d) says :

"pending the decision on an application for the grant or renewal of a stage carriage permit or a public carrier's permit or pending the decision of an appellate authority under section 64."

So far as Government is concerned, I would like to make the position very clear. The Government have no regional power as such either for the issue of a permanent permit or a temporary permit. Very elaborate procedure has been laid down under Chapter IV. We have thought of this amendment as a result of the experience we have now got. Some High Courts have given different interpretations on this point. It is, therefore, advisedly put in order to have a very clear understanding of the position of law. After all, what is the power that is sought to be taken ? The Government will not straightaway issue temporary permit. It would be only by way of an appeal. For instance, the S.T.A. will not issue any temporary permits under any circumstance. They are not issuing any temporary permits, whatever may be the purpose. Then, the matter comes to me by way of an appeal. I cannot shut my eyes to the circumstance and say that because the S.T.A. has not issued, I am also not going to do it. There may be very valid reasons for issuing the temporary permit. So, Government will interfere only when the matter comes before them by way of appeal and not otherwise. That temporary permit, if it is issued, will have to be valued only pending the decision of the appellate authority ; it may be for one month or two months. This question came up as a result of practical experience. I may assure my esteemed friend from Molakalmuru that there is no question of nepotism, and favouritism that he fears. I hope after this explanation, the fear will be dispelled from his mind. I am sure that he only meant that when an authority wants some powers, there is a likelihood of that power being abused ; that authority will have to be

(SRI H. SIDDAVEERAPPA.)

exercised only under certain circumscribed limits. Sir, it is not as if I have been given a blank cheque. That temporary permit will have to be issued only when there is an application pending for permanent permit. Even when a temporary permit is issued, a clause is tagged on to it; it is provided under section 62: "It shall not mean that he will register his claim for the granting of a permanent permit." The grant of a temporary permit shall not be used as an argument in his favour for claiming a permanent permit. Therefore, it may attach any condition as it deems fit. This condition, I am sure, will be attached. No man will say that as a temporary permit is given in his name therefore he is entitled to claim a permanent one. I hope Sri Bheemappa Naik is convinced that there is no room for any kind of injustice. Any order passed under Indian Motor Vehicles Act is a judicial order. These authorities are quasi-judicial bodies. Any order passed by them will be challengeable in a court of law. Government have absolutely no original jurisdiction. I cannot straightaway take an application from "A" and say that I will give him a temporary permit . . .

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The Regional Transport Authority has jurisdiction for issuing a temporary permit.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—The R.T.A. has power. If you see the scheme of section 62—I wish to make it clear—I wish to clear certain doubts—that it is not an omnibus power. This power is given under certain circumstances to be sparingly used. The Hon'ble House may rest assured that nobody will be happier than I when it will be possible for me to exercise the least powers exerciseable.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Will not that circumstance fall under (a), (b) and (c). Please explain, whether for the purpose of seasonal business like Lakkavalli . . .

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Those were all circumstances narrated by the Hon'ble Member Sri Pattabhiraman, whom I thank for the elucidation of the point. Now the point is, these three clauses are there. (d) will be in addition to (a) (b) and (c).

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—That is what we do not want you to have.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, cannot this be taken up tomorrow?

Sri D. DEVARAJ URS (Hunsur).—Sir, there are so many controversies. We have to study and give our opinion. . .

Mr. SPEAKER.—All right, we will take it up tomorrow. Now the House will rise and meet at 12 O'clock tomorrow.

The House adjourned at Fourteen Minutes past Five of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on Wednesday, the 6th March 1955.

WD 4508—GPB—550—19-9-55